

Izdaja upravni odbor
Železarne Ravne

Ureja uredniški odbor

Jože Delalut, Franc Fale,
Alojz Janežič, Ivo Kohlen-
brand, Marjan Kolar, Fran-
čiška Korošec, Jože Šater

Odgovorni urednik:

Marjan Kolar

Tel. 86 030, int. 304

Tisk: CP Mariborski tisk
Maribor

Večja učinkovitost — pogoj za uspešnejše delo

Z letne konference ZK Železarne Ravne

V sredo, dne 12. novembra 1969, so se na letni delovni konferenci sestali člani Zveze komunistov naše železarne. Na konferenci so pregledali rezultate v zadnjem letu opravljenega dela, izvolili vodstvo organizacije in sprejeli sklepe za delo v bodoče.

Uvodno poročilo je podal sekretar organizacije ZK tov. Franc Fale. Poročilo, ki je bilo vsebinsko bogato, pa tudi dovolj kritično, je objektivno nakazalo uspehe, ki so bili doseženi, nakazalo pa je tudi subjektivne in objektivne težave, ki so nas spremljale in bile zato ovira za še uspešnejše poslovanje in ureditev nekaterih še odprtih težav in problemov.

Ko je govoril o poslovnih rezultatih naše železarne v prvih devetih mesecih letos, je poudaril, da je delavski svet ob obravnavi periodičnega obračuna ugotovil, da je za letos značilna visoka konjunktura ob istočasni visoki stopnji rasti proizvodnje in še večji dinamiki potrošnje. To pa spremlja izredno kritično stanje nelikvidnosti na vseh področjih gospodarstva in povišanje zunanjetrgovinskega primanjkljaja. Tudi naša železarna je prispevala svoj delež h kritični nelikvidnosti gospodarstva zaradi visokih izostankov dobav, zaradi dobav materiala neustrezne kvalitete in smo zato morali letos priznati 602 t reklamacij, ter zaradi pretirane rasti zalog, ki so se nam proti normativu povečale za 41,2 %. Zavedamo se, da mora vsaka delovna organizacija sama maksimalno prispevati vse, kar je v njeni moči, za gospodarski napredek in za izvajanje reforme, kar seveda velja tudi za našo železarno. Ne smemo zato pričakovati, da bodo že sami ukrepi zvezne skupščine uredili in rešili vse probleme. Tudi že ustanovljeno Združeno podjetje slovenske železarne za nas ne bo

moglo narediti tistega, kar moramo znotraj delovne skupnosti opraviti sami. Zavedati se moramo, da je izboljšanje gospodarjenja in

ureditev ekonomskega položaja železarne v naših rokah, če nočemo v prihodnjem letu preiti na 80% osebne dohodka. Znižanje zalog, predvsem pa nedovršene proizvodnje, je lahko pri tem najlažja naloga, ki more učinkovito zmanjšati zaostanke, poveča realizacijo in zboljša dohodek. Ob upoštevanju teh ugotovitev periodičnega obračuna za prvih devet mesecev letos zato ne moremo obravnavati statično. Poslovni uspeh in

(Nadaljevanje na 3. strani)

Konstituiral se je delavski svet združenega podjetja

Potem ko smo se zaposleni na referendumu 15. septembra letos odločili za ustanovitev združenega podjetja slovenske železarne in ko je bila 30. septembra podpisana pogodba o ustanovitvi, se je na svojem prvem zasedanju 15. novembra 1969 sestal delavski svet združenega podjetja. Poleg izvoljenih članov so se zasedanja udeležili tudi predstavniki republiških organov oblasti, gospodarske zbornice, sindikata ter družbenopolitičnih in samoupravnih organov vseh treh slovenskih železarn. Poročilo

o dosedanjem delu na tem področju je podal v. d. generalnega direktorja združenega podjetja tovariš Gregor Klančnik. Povedal je, da so se doslej poleg urejevanja dokumentov in postopka za konstituiranje podjetja v okviru združenega podjetja urejale že tudi nekatere druge zadeve, med temi:

— Pod naslovom združenega podjetja je bila izdana skupna usklajena informacija o proizvodnem programu in načinu sklepanja pogodb za leto 1970.

(Nadaljevanje na 2. strani)

IZ VSEBINE

Aktivnost osnovne organizacije sindikata — Sklepi upravnega odbora — Razmišljanje o nekaterih kadrovskih vprašanjih — Kultura v železarni — Združene rezervnih vojaških starešin si je načrtalo bodoče delo — Redukcija električne energije v železarni — Tabor Sutjeska — Strokovna posvetovanja in raziskave — Kulturna kronika — Športne vesti

Pozimi je vse ravno

KULTURA V ŽELEZARNI

(Ob razpravah o kulturnih skupnostih)

Športna rekreacija je, kulture ni

Splošno je znano, da naša železarna podpira šport v kraju in rekreacijo svojih sodelavcev. Tako je prav in posebej njenih zaslug za razvoj telesne kulture ne bomo naštevati. Redno skozi vse leto se vrstijo medobratna tekmovanja v letnih in zimskih športih, redno so na sporedu tudi zimske in letne igre slovenskih železarn. Odkar je sindikat čvrsto prijel v roke rekreacijo, ta dobro uspeva. Ne trdimo, da je že dosežena takšna množičnost, ki bi zajemala veliko večino zaposlenih v stalnih oblikah telesne sprostitev in krepitev, odstotek pa je vendarle že visok.

Ko torej ugotavljamo razveseljiv odnos podjetja in sindikata do športa, pa moramo v obdobju, ko na različnih nivojih po vsej Sloveniji potekajo razprave o osnutku zakona o ustanavljanju in financiranju kulturnih skupnosti, istočasno ugotoviti, da za kulturno izživiljanje delavcev v podjetju niti od daleč ne naredimo toliko oziroma da razen rednega prispevka za godbo na pihala ne naredimo sploh ničesar. (Tu ne nameravamo govoriti o indirektni podpori železarne, ki sta je deležna šport in kultura na Ravnah, temveč izključno le o direktni podpori kulture v železarni zaposlenih.) Kakorkoli obračamo to stvar, kakorkoli jo sučemo, noben izgovor ne drži. Če namreč rečemo: »Kaj pa Svoboda?« moramo dodati: »Fužinar«. Če rečemo »Študijska knjižnica«, moramo dodati: »DTK«. Nazadnje vedno znova ostanemo pri dejstvu, da v kraju imamo vsaj zasilno ravnotežje pri telesni in duhovni kulturi, v železarni pa priznavamo samo telesno rekreacijo. To pa je izrazito enostransko in do kulturnih potreb delavcev tudi nepravilno.

Delavci naj sodelujejo v kulturni skupnosti

Posebno nenavaden bo položaj takrat, ko se bo reklo najprej voliti predstavnike delovnih kolektivov v kulturno skupnost in bomo tja nedvomno pač nekaj sodelavcev določili, potem pa se bo reklo ustvariti takšen dolgoročni načrt dela, ki bo zadovoljeval kulturne potrebe preprostih delavcev, ne da bi istočasno dajal popust plaži oziroma čitalništvu slabe vrste. To pa bo najbrž brez vsakih izkušenj na tem področju in brez vsake prejšnje akcije našim kulturniškim reprezentantom precej težko.

Udeležba pri oblikovanju kulturne politike v kraju in občini se ponuja. Pikrih pripomb na račun moderne umetnosti ne manjka. Večkrat je tudi slišati glasove, da ne smemo podpirati kulture, namenjene ozkemu krogu izbrancev. V načelu je to resnično in zdravo. Toda kaj smo s tem naredili v praksi, kakšen načrt smo pripravili sami, kakšne neovrgljive dokaze za naše kritike imamo? Ali znamo pametno razsojati o kulturnih pojavih, ki nam jih čas nosi v naš kraj prek televizije, radia in tiska? In če ne znamo, kaj smo storili, da bi znali?

Na vsa ta vprašanja je treba odgovoriti, sicer se nam lahko zgodi, da nova oblika samoupravljanja, ki ponuja delavcem resnično močan glas pri odločanju o kulturi,

ne bo izkoriščena, in da bodo delavci namesto smotrnega sodelovanja navzoči le na papirju. To pa nikomur ne bo koristilo.

Katere panoge kulture lahko gojimo?

Res, katerih zvrsti si želimo, kaj nas zanima, kje smo se voljni udeleževati? Bi bil to *pevski zbor*, *dramska skupina*, *fotomaterski klub*, *klub za estetsko vzgojo* z rednim programom pogovorov o zanimivih, aktualnih temah? Bi bil to *krožek dopisnikov* v dnevne časopise ali *skupina recitatorjev*? Ali bi bilo dovolj *ljubiteljev dobre knjige*, da bi se lahko sestajali in organizirano pogovarjali o novostih na knjižnem trgu ter o propagandi za književnost, povabili pa bi kdaj medse tudi pesnika ali pisatelja? Ali

Konstituiral se je delavski svet združenega podjetja

(Nadaljevanje s 1. strani)

— Na KBHL je bila naslovljena skupna vloga za odobritev kredita za trajna obratna sredstva in za začasno kratkoročno premostitveno kreditiranje obratnih sredstev.

— Enotno smo združeni že nastopili pri ZJŽ in zveznem uradu za cene pri reševanju zahteve za zvišanje cen jeklu.

— Prek tiska, radia in televizije so bile slovenski javnosti posredovane informacije za oblikovanje objektivnega mišljenja v zvezi z zahtevo za povečanje cen jeklu in za kritje potreb manjkajočih obratnih sredstev.

— Opravljene so bile vse priprave usklajevalnega načrtovanja za poslovno leto 1970. Z republiškim sekretariatom za gospodarstvo se je pričela izdelovati kampanjska dokumentacija, ki naj prikaže sedanje stanje in izhod za zboljšanje ekonomskega položaja slovenskih železarn.

»Tudi po današnjem zasedanju in razpisu delovnih mest uprave združenega podjetja,« je poudaril tov. Klančnik, »bo treba delo kontinuirano po sedanjem načinu nadaljevati. Železarstvo je industrijska veja s takim organizacijskim sestavom kapitala, ki ima najnižje naložbe v sredstva za delo. Je pa ta osnovna proizvodna ustvarjalnost prvi člen industrijske verige in pogoj za razvoj celotnega gospodarstva. V tem je tudi vzrok, da bo treba najti sistem in pot za nadaljnji razvoj črne metalurgije tudi na Slovenskem. Zlasti tedaj, ko so leta 1967 pričele delovati sestavine gospodarske reforme, se je pokazalo, da ob kontroliranih cenah in nizki carinski zaščiti brez posebnih olajšav črna metalurgija ne bo zdržala takih pogojev. Zato so slovenske železarne za zboljšanje svojega ekonomskega položaja in nadaljnji razvoj primorane delovati predvsem:

— znotraj delovnih organizacij za povečanje proizvodnje, produktivnosti dela in rentabilnosti poslovanja;

— pri predstaviških organih z zahtevo, da družbena skupnost z regulacijo cen, znižanjem prispevkov, bonifikacijo obresti in podobnim prispeva svoj delež;

ne bi bila nujno potrebna *šola govorništva*, saj kdor ni danes član organov delavskega samoupravljanja, bo zanesljivo jutri. Govorimo pa Slovenci javno nasploh precej slabo.

Sindikata mora pomagati

Možnosti je seveda še neprimerno več, vendar se o njih lahko izrečejo le zainteresirani sodelavci sami, ne pa kdo v njihovem imenu. Tudi bi marsikaj od naštetega lahko izvedli sami, drugje pa bo potrebna strokovna pomoč od zunaj, npr. pevovodja, režiser, pisatelj itn. Potreben pa bo tudi stalen prostor.

Ker vse to ne bo zastoj, bo nekdo moral za to zagotoviti denar in prav bi bilo, da bi bil naš sindikat tisti, ki bi prevzel iniciativo in finančno podporo po tistem preprostem starem načelu — »zdrav duh v zdravem telesu«. Za telo že skrbi, zdaj naj bi še za duha.

Predolgo pa s tem ne smemo čakati, ker je doba predračunov pred vrati.

n. r.

— pri denarnih zavodih za črtanje neustemeljenih interkalarnih obresti in odobritev ugodnih dodatnih dolgoročnih kreditov za izpopolnitev proizvodnih zmogljivosti in povečanje trajnih obratnih sredstev.

Doslej so bili v tej vni doseženi le še skromni rezultati. Največ so pri tem še vedno dosegle delovne skupnosti same. Iz znanih vzrokov je položaj železarn kljub močni tendenci izboljšanja še vedno precej neugoden. Prognoza za obdobje do leta 1975 pa že predvideva konsolidacijo poslovanja in naj bi že od leta 1972 dalje dosegali samostojno produktivno sposobnost. Ta pa je dosegljiva s pogojem ustrezne rasti obsega realizacije, ki naj bi se v okviru združenega podjetja od 140 milijonov din leta 1970 dvignila do leta 1975 na več kot dve milijardi din. Tako povečanje pa bo možno doseči le z ureditvijo in povečanjem sklada obratnih sredstev in odobritvijo kredita za dopolnilne naložbe v osnovna sredstva. Dodatno pa bodo potrebne tudi olajšave zdaj visokih kreditnih obveznosti.

Poleg že drugih znanih dejstev pa obstoj slovenske črne metalurgije lahko opravičujemo tudi z obstojem močne kovinsko predelovalne industrije. Železarne se do sedaj zaradi lastne problematike in pomanjkanja finančnih sredstev niso mogle ukvarjati z neposredno pomočjo razvoju kovinsko predelovalnega kompleksa. Ta vloga bo morala v okviru združenega podjetja v bodoče biti vidnejša. Proizvodnja in predelava jekla tvori celoto, zato sta vzajemnost in medsebojna skladnost razvoja pogoj krepitev in pravega poslovanja obeh industrijskih vej. Z ustanovitvijo združenega podjetja slovenske železarne bomo torej morali biti bolj kot do zdaj navzoči v celotnem gospodarskem in družbenem življenju na Slovenskem.

Ko je govoril o poslovnih rezultatih, ki so jih dosegle železarne v prvih devetih mesecih letos, je direktor Klančnik poudaril, da se položaj počasi popravlja. Razloge za njegovo izboljšanje je iskati v visoki konjunkturi, delovni vni, spremenjeni strukturi izdelkov, zoževanju nerentabilne

proizvodnje in delni odobritvi zvišanja cen. Naša železarna izkazuje v devetih mesecih 23,4 milijona din presežka dohodka, medtem ko je na Jesenicah in v Štorah ob upoštevanju prenosa iz preteklega leta še vedno zabeležena izguba v višini 17,1 milijona din. Po ločenem obračunu pa so v Štorah letos že dosegli 343.000 din akumulacije, medtem ko se je na Jesenicah akumulativnost v višini 8,4 milijona din ponovno vrnila v tretjem četrtletju letošnjega leta. Tendence izboljšanja je tako navzoča v vseh treh železarnah. Četudi je po karakteristiki ekonomskega položaja v vseh treh železarnah podoben, je po doseženi akumulativnosti različen. V tem je bil tudi vzrok integracije v obliki združenega podjetja, v katerem se rizična skupnost ne prenaša z ene na drugo organizacijo združenega podjetja. Železarne so tako vsaka zase obdržale spodbudo poslovnega odločanja. V združenem podjetju jih tako veže:

skupna navzočnost in enotno oblikovanje tržišča, specializacija, delitev proizvodnje in umskega dela, usklajeni razvoj in razširjena reprodukcija, združeno raziskovalno delo, uvajanje sodobne organizacije, koordiniranje finančne in kadrovske politike ter končno enoten nastop na domačem in tujih tržiščih.

Po poročilu v. d. generalnega direktorja je delavski svet nadaljeval razpravo o predlogu statuta združenega podjetja. Delavski svet je moral odločiti o pripombah okrožnega gospodarskega sodišča v Ljubljani, ki so se nanašale na tisti del, ki je pogojen za vpis v register, in o spreminjalnem predlogu razpisnih pogojev za delovno mesto generalnega direktorja in direktorjev drugih strokovnih služb uprave združenega podjetja. Mnenja, predvsem o zadnjem spreminjalnem predlogu, so bila deljena. Delavski svet se je končno odločil, da se sprejmejo zahteve okrožnega gospodarskega sodišča, medtem ko je pri razpisnih pogojih menjal razpisne pogoje za direktorje strokovnih služb, medtem ko so razpisni pogoji za delovno mesto generalnega direktorja ostali taki, kot so bili navedeni že v predlogu statuta.

Po izvolitvi predsednika delavskega sveta združenega podjetja (izvoljen je bil Tomaž Ertl iz železarne Jesenice) in njegovega namestnika, za katerega so izvolili Ignaca Zagoričnika iz železarne Štore, je delavski svet izvolil člane poslovnega odbora in imenoval komisijo za razpis delovnega mesta generalnega direktorja in direktorjev drugih strokovnih služb uprave združenega podjetja.

Po statutu združenega podjetja voli delavski svet samo tri člane poslovnega odbora, ker so člani poslovnega odbora po svoji funkciji že generalni direktor združenega podjetja in glavni direktorji železarn. Za druge tri člane poslovnega odbora pa je delavski svet izvolil: Bogdana Knafliča, komercialnega direktorja iz železarne Jesenice, Petra Orožna, direktorja gospodarsko-računskega sektorja iz naše železarne, in Marjana Beleja, vodjo prodajnega oddelka iz železarne Štore.

V komisijo za razpis vodilnih delovnih mest združenega podjetja pa je delavski svet imenoval: inž. Ivana Arzenška in Bogdana Knafliča iz železarne Jesenice, inž. Franja Mahorčiča iz naše železarne in inž. Petra Kneza iz železarne Štore. Poleg predstavnikov vseh treh železarn je delavski

svet z njihovim pristankom v komisijo dodatno imenoval še: inž. Ivana Pariša, Jožeta Tepino in Viktorja Leskoška. Za predsednika razpisne komisije je bil imenovan inž. Ivan Arzenšek.

Takoj po končanem zasedanju delavskega sveta sta se na prvi seji sestala poslovni odbor in komisija za razpis delovnih mest.

Poslovni odbor je za svojega predsednika izvolil Tugomerja Vogo, direktorja železarne Štore.

V nadaljevanju se je poslovni odbor potrdil vsebinsko že pripravljene vloge na izvršni svet SR Slovenije za odobritev kredita za povečanje obratnih sredstev in podaljšanje roka za odplačevanje anuitet po doslej najetih kreditih, razpravljal pa tudi o sodelovanju v raznih asociacijah in združenjih. Ugotovil je, da imajo zdaj vse tri železarne svoje predstavnike predvsem v raznih odborih in komisijah združenja jugoslovanskih železarn in da bi bilo treba to za-

stopstvo zaradi večje medsebojne povezave in koordinacije dela združiti. O tem, kdo naj bi slovenske železarne zastopal v posameznih odborih in komisijah združenja, bo poslovni odbor razpravljal in odločal na eni izmed naslednjih sej, do takrat pa bodo tudi zbrani potrebni podatki o številu odborov in komisij ter številu predstavnikov iz posameznih železarn.

Konstituiranje organov upravljanja in s tem tudi konstituiranje združenega podjetja slovenske železarne je tako opravljeno. Od tega, kako nam bo uspelo zasesti predvsem vodilna delovna mesta na upravi združenega podjetja in koliko bomo med seboj res plodno in koristno sodelovali, so verjetno največ odvisni vsaj začetni rezultati in uspehi združenega podjetja. Če pa smo se za združitev že odločili, potem je vsekakor dolžnost nas vseh, da začeto in začrtano pot prizadevno in uspešno nadaljujemo.

-et

Večja učinkovitost — pogoj za uspešnejše delo

(Nadaljevanje s 1. strani)

Zboljšanje poslovanja je odvisno predvsem od usklajenega delovanja vseh obratov in služb. Pomembna je zato temeljita organizacija dela in harmonično delovanje vsega proizvodnega mehanizma ter pravočasna oskrba s kvalitetnim reprodukcijskim materialom. Povedati pa je treba, da imamo na področju organizacije proizvodnje še veliko dela in da le s temeljito in dobro organizirano proizvodnjo v bodoče ob sočasnem uvajanju novih proizvodnih naprav lahko zboljšamo proizvodne rezultate.

Zaradi nekoliko deljenih mnenj in stališč, ki jih je o vprašanju izvoza večsah slišati v naši železarni, je poudaril, je treba odkrito priznati, da smo bili tudi komunisti tisti, ki smo se zavzemali za zmanjšanje obsega izvoza in zahtevali, da temeljito izkoristimo visoko domačo konjunkturo. Taka stališča so bila predvsem ob ugotovitvi lanske poslovne izgube in istočasni visoki konjunkturi, ki se

je v začetku letošnjega leta pojavila na domačem tržišču. Zaradi spremenjenih pogojev poslovanja pa moramo parolo »zakaj izvažati, če lahko doma bolje prodamo«, zamenjati s parolo »več izvažajmo, ker zanesljivo hitro dobimo blago plačano«. Spremenjeno stališče organizacije Zveze komunistov glede izvoza ne pomeni spremembe naše politike, ampak taktično prilagajanje novim razmeram na domačem in tujih tržiščih. To pa je potrebno tudi zaradi predvidenih ukrepov, zaradi katerih je pričakovati v bodoče manjšo konjunkturo na jugoslovanskem tržišču.

Za leto 1970 moramo že zdaj pripraviti vse ustrezne ukrepe, da bomo dosegli produktivnost 10.000 din na zaposlenega mesečno. Temu ustrezno bo treba prilagoditi normative potrošnje materialov, energije in časov. To mora biti osnovna akcijska naloga komunistov naše železarne. Ne smemo se zadovoljiti z raznimi popuščanji in odstopanji

Nas bo tudi letos zasulo?

od kvalitet naših proizvodov, ampak se moramo še bolj kot doslej truditi, da bomo kupca zadovoljili kvalitetno in pravočasno.

Na sestankih članov Zveze komunistov po oddelkih je bila izražena skrb, da se vprašanje nelikvidnosti prepočasi rešuje, čeprav je sicer razumljivo, da problema preko noči ni mogoče razrešiti. Pripombe so bile tudi na položaj gospodarstva v delitvi družbenega proizvoda s poudarkom, da samouprave ni mogoče razvijati brez materialne podlage. Pomisleki in skrb, izražena v tej smeri, niso brez podlage. Namesto da bi gospodarstvu ostalo — tako predvidevajo načela gospodarske reforme — več akumulacije, pa se stanje vsako leto slabša. Po gospodarski reformi leta 1966 je v železarni Ravne akumulacija družbi na podlagi zakonitih in pogodbenih obveznosti znašala od 100 din 44,29 din, akumulacija podjetja pa od 100 din 55,71 din. Za prvih devet mesecev letos pa je situacija naslednja: od 100 din akumulacije pripada družbi 66,52 din, podjetju pa le 33,38 din. Ugotovimo lahko, da je bil prvo leto po gospodarski reformi zabeležen premik v korist gospodarske organizacije, da pa se je v zadnjih treh letih močno izmaličil v prid družbene akumulacije, saj gre za družbeno akumulacijo praktično $\frac{2}{3}$ in le $\frac{1}{3}$ ostane gospodarski organizaciji. V polni meri se sicer zavedamo, da družbena akumulacija predstavlja tudi posredni standard, ki smo ga deležni vsi, vendar so premiki v korist splošne potrošnje na škodo prepotrebne reprodukcijske potrošnje le prehudi. Razumljivo je zato, da je med sklepi 5. seje predsedstva CK ZKJ tudi zahteva, da se popravi položaj gospodarstva v delitvi družbenega proizvoda. Komunisti se moramo zato zavzemati za take ukrepe, ki bodo čimprej uveljavili sprejeta načela, hkrati pa zajamčili boljše materialne pogoje na področju samoupravljanja.

Ko je govoril o samoupravljanju in delu članov Zveze komunistov v samoupravnih organih, je poudaril, da delo delavskega sveta podjetja poteka zelo dobro, da pa prisotnosti delavskih svetov po sklopah obratov ni čutiti in za njih še nismo uspeli najti prave vsebine dela. Samoupravljanje je pravica vseh in ne le nekaterih, praktično izvajanje samoupravljanja pa naj bi se odrazilo preko izvoljenih predstavnikov. Poudariti pa velja, da tudi samoupravljanje pozna pravice in dolžnosti ter da pri nas preveč pogosto radi govorimo le o pravicah in premalo o dolžnostih. Zlasti komunisti imamo na področju samoupravljanja v gospodarskih organizacijah največje področje dela, žal pa novih oblik in metod dela še nismo dovolj razvili. XV. ustavni amandma dopušča delovnim organizacijam, da si same izberejo tako organizacijsko strukturo samoupravnih organov, ki bo najbolj ustrezala njenim razmeram in stopnji razvitosti samoupravljanja v delovni skupnosti. Prav bi zato bilo, da bi na današnji konferenci spregovorili tudi o bodoči organizacijski strukturi samoupravnih organov naše železarne.

Zaradi izredno zahtevne tehnologije v proizvodnji plemenitega jekla in potrebe po nadaljnji uspešni finalizaciji naše proizvodnje moramo imeti za to potreben strokovni kader. O nalogah, ki jih je s področja kadrovske politike sprejel CK ZKJ, je razpravljala sekretariat naše organizacije na seji 4. junija letos. Analiza stanja kadrovske

strukture po delovnih organizacijah v drugih republikah in naši železarni je ugotovila:

— da v primerjavi z drugimi republikami SFRJ v Sloveniji zaostajamo na področju izobraževanja visoko strokovnega kadra,

— da naša železarna zaradi zahtevne narave proizvodnje in težnje po čimvečji finalizaciji proizvodov premalo štipendira na srednjih, višjih in visokih šolah,

— da sedanja višina štipendij in način podeljevanja nista dovolj stimulatívna, zato si moramo bolj kot doslej prizadevati tudi na področju dopolnilnega izobraževanja že zaposlenih.

Na podlagi teh ugotovitev je bila sprejeta vrsta konkretnih sklepov, ki so bili posredovani samoupravnim organom železarne. Predlagali smo predvsem povišanje števila štipendistov in zvišanje štipendij. Rezultati našega prizadevanja niso izostali. Dokaz za to je samo podatek, da je imela naša železarna ob zaključku šolskega leta 1968/69 na visokih šolah 26 štipendistov, na višjih in srednjih šolah 18, ali skupno 44 štipendistov. S šolskim letom 1969/70 pa naša železarna štipendira na visokih šolah 47 štipendistov, na višjih šolah 4 in na srednjih šolah 42 ali skupno 93 štipendistov. Razen tega imamo v dveletni šoli za priučitev poklica 104 učence, v metalurški industrijski šoli, kjer se vzgajajo kvalificirani delavci, 193 učencev, v poklicni šoli za odrasle je vpisanih 32 delavcev, v delovodski šoli metalurške in strojne smeri 112 slušateljev in v TSS — oddelku za odrasle 20 slušateljev. Razen fantov smo letos v dveletno šolo za priučitev poklica in metalurško industrijsko šolo vključili tudi 60 deklet. Na račun vpisa deklet je bilo slišati razne kritike, ki so bile tako pozitivne kakor tudi negativne. Kritiki pa so verjetno pozabili, da obstajajo tudi v proizvodnih obratih dela in delovna mesta, na katerih se lahko zaposli kvalificirana in priučena ženska delovna sila, in pa na dejstvo, da zaposlitev ženske delovne sile ne zahteva tako velikih dodatnih indirektnih stroškov, kot to sicer velja za moške. Tu so mišljena predvsem stanovanja, šolstvo, zdravstvo in vse drugo, kar je v neposredni zvezi z vsakdanjim življenjem. Na splošno velja pripomniti, da reforma na področju izobraževanja visokega in srednjega šolstva poteka s polzevo potjo. Premalo se upošteva dejstvo, da naj bi bil študij čim krajši, njegov učinek pa čim večji. Včasih je pri nas slišati pripombe, da pri izbiri štipendistov in dodelitvi štipendij premalo upoštevamo dijake gimnazije na Ravnah. Po prijavih za štipendije letos pa smo ugotovili žalostno dejstvo. Večina kandidatov za štipendije se je usmerila na filozofsko humanistično področje študija, zelo malo pa za študij tehničnih ved in poklicev. Če bo šlo tako naprej, bomo Slovenci kaj kmalu postali dežela filozofov in humanistov ter še bolj revni s tehnično inteligenco. Verjetno ne bomo neskromni, če rečemo, da smo predvsem letos na področju kadrovske politike in izobraževanja storili korak naprej. Mnenja pa smo, da moramo dobro zastavljeno pot na področju izobraževanja v železarni še hitreje razvijati.

Največja, najtežja in hkrati najbolj temeljito organizirana in pripravljena akcija komunistov naše železarne in vseh vodilnih ljudi je bila, kot je bilo poudarjeno v poročilu, priprava za referendum o združitvi slo-

venskih železarn v združeno podjetje. Medtem ko so drugod po Sloveniji tekale vroče razprave in je divjal politični orkan zaradi hitrih cest, smo bili pri nas komunisti najbolj zaposleni prav s pripravami za referendum. Zaradi nezadovoljive gospodarske situacije v železarnah na Jesenicah in v Štorah je bil referendum prav pri nas najtežji. Rezultati referenduma so znani. Z referendumom pa smo se naučili tudi, kako je možno s sodobnimi metodami in oblikami dela doseči uspeh in kako je treba v akcije vključevati čim večje število ljudi, pa tudi nekomuniste, če se hoče doseči popoln uspeh. Čeprav smo bolj navajeni šibati slabosti kakor hvaliti dobro delo, pa ne bo odveč, če na današnji konferenci vsem tistim številnim komunistom in nekomunistom, članom naše delovne skupnosti, ki so največ delali za integracijo in žrtvovali tudi zelo dosti svojega prostega časa, damo za njihovo uspešno in požrtvovalno delo potrebno priznanje.

Zaradi velikega pomanjkanja stanovanj in ker sredstev za te namene zaradi poslovne izgube v prejšnjem letu nismo imeli na razpolago, je delavski svet železarne po obširni razpravi meseca julija odobril, da se razpiše notranje posojilo v znesku dveh milijonov din. V zvezi z razpisom posojila so bile številne razprave, ki so potrdile, da je akcija pravilna in potrebna, bile pa so tudi pripombe, da se z obrestmi od posojila prenaša več vrednosti od tistih, ki malo ali sploh ne vpišejo, na tiste, ki več vpišejo ali skratka, da to ni popolnoma v skladu z nagrajevanjem po delu. Sklepi predsedstva ZKJ, sprejeti na seji meseca oktobra letos, pa so med drugim dali komunistom tudi nalogo, da je treba iskati učinkovitejša pota za koncentracijo in gibanje družbenih sredstev, pri čemer je treba vzpodbujati in razvijati različne možnosti, od sistema obveznic, drugih vrednostnih papirjev in različnih oblik varčevanja. Čeprav je o tem bilo precej razprav, pa je treba priznati, da posojila nismo tako temeljito pripravili kot referendum, zato so tudi rezultati slabši. Mnenja pa smo, da bo z rastjo OD treba iskati nove in še bolj izvirne poti, kako doseči možnost financiranja investicijske potrošnje tudi iz sredstev za osebno potrošnjo.

Ob zaključku poročila je tov. Fale poudaril, da mora biti ZK bolj obrnjena k dogodkom jutrišnjega dne — v to, kar pride. Pogled naprej pa je mogoč na podlagi temeljitih ocen vsega sedanjega in poznavanja vzrokov za določene pojave in probleme, ki so pred nami danes v tej, jutri pa mogoče v drugačni obliki. Ko bomo naslednje leto praznovali 25-letnico osvoboditve in 350-letnico železarne Ravne, moramo z optimizmom prežeti vložiti še večje napore za splošni napredek naše delovne skupnosti in kraja.

Direktor Gregor Klančnik je v svoji razpravi najprej omenil problem slovenskega jeklarstva nasploh. Mnenja o tem so prav pri nas v Sloveniji različna, zato bo treba na podlagi analiz pokazati in dokazati, kaj naj jeklarska industrija pomeni za nadaljnji razvoj industrije in gospodarstva nasploh. Vsaka železarna bi sama za sebe to težko storila. Nekoliko lažje, pa čeprav tudi ne lahko, bomo to storili združeni, ker bomo enotni nastopali ne samo pri reševanju zapletenih tehnoloških postopkov, ampak tudi

pri urejanju drugih naših zahtev. Čeprav uprava združenega podjetja še ni formirana, pa je bila opravljena že vrsta akcij za uveljavljanje slovenskih železarn. Prizadevnost se usmerja na več strani. Najprej moramo s čim boljšim medsebojnim koordiniranjem doseči v železarnah večje poslovne in proizvodne rezultate ter povečati produktivnost dela. Nadalje si v predstavniških organih prizadevamo doseči boljše pogoje poslovanja z zahtevo po znižanju nekaterih obveznosti in delnem povečanju cen nekaterim izdelkom črne metalurgije. Prvo 5% povečanje cen valjanemu in vlečenemu jeklu je že doseženo, v teku pa je nova akcija za dodatno 3% povečanje cen. Predlog je že v zaključni obdelavi, kar bo pomenilo, da bo končno odobreno 8% povečanje cen. Dosegli smo že tudi preložitvev odplačevanja kreditov za naložbe v osnovna in obratna sredstva do leta 1972. To je nedvomno uspeh, ki pomeni precejšnje olajšave za vse tri železarne. Treba je reči, da doslej na nivoju republike še nismo dosegli nobenih rezultatov razen predloga, ki je že pred skupščinskimi organi, da naj bi se 51 milijonov din, namenjenih za turizem, preusmerilo za povečanje trajnih obratnih sredstev slovenskih železarn. Zaradi tega pa smo seveda prišli v konflikt s turizmom. V teku je že tudi akcija za znižanje interkalarnih obresti.

Čeprav je med slovenskimi železarnami naša železarna letos v najbolj ugodnem ekonomskem položaju, pa situacija, kljub temu da po devetih mesecih izkazujemo 23 milijonov din presežka, ni tako idealna, ker je ves ustvarjeni dohodek v naših zalogah in med našimi dolžniki. Osnovni problem predstavljajo vsekakor zaloge nedokončane proizvodnje. V teku je akcija, da naj bi zadnja dva meseca v letu čim bolj zapri medsebojni promet blaga med posameznimi obrati in forsirali dokončanje tistega materiala, ki je že v predelavi in zalogah. Na ta način bi znižali zaloge nedokončane proizvodnje, kar nam ne bi olajšalo samo dela pri inventuri in zaključnem računu, ampak bi to pomenilo tudi povečanje realizacije, zboljšanje dohodka, predvsem pa bi vplivalo na večjo likvidnost naše železarne. Ko je govoril o nadaljnji investicijski izgradnji in kreditni politiki, je poudaril, da so naše obveznosti s tega naslova precejšnje, da pa niso ovira, da ne bi mogli, če bi bilo to potrebno, dobiti dodatnih kreditov. Vendar, pravi, se organi upravljanja ne bodo mogli odločiti za dodatne kredite, če za te vnaprej ne bo napravljen jasen projekt, iz katerega bo razvidno, komu je namenjena nova investicija, koliko bo treba vložiti v zgradbe in koliko v stroje, kako bo urejeno notranje povezovanje in oskrbovanje in končno, ali imamo za novo investicijo na razpolago že potrebne delavce in koliko nam bo nova investicija tudi prinašala. Nedvomno je res, da je zasnova investicij v naši železarni jasna in pravilna, vprašanje pa je, če so tudi posamezni deli, ki tvorijo celoto, povsem v redu. To pa nas opozarja na to, da moramo v bodoče bolj kot mogoče doslej pravilno naročati nove proizvodne naprave in tako iskati vse možnosti, da nam bo to, kar smo že zgradili in kar še bomo, dalo čimprej najbolj ugodne rezultate.

Tov. Franc Golob je razpravljal o katrovski problematiki železarne. Podčrtal je, da beležimo letos močen odhod zaposlenih

predvsem na delo v inozemstvo, pa tudi v druge delovne organizacije. Številčno smo odhod sicer nadomestili, nismo pa tega v celoti mogli nadomestiti v kvaliteti. Odhajali so zaposleni z večletno delovno dobo in delovnimi skušnjami, na novo pa so prihajali mlajši delavci, ki jim še manjka predvsem prakse. S sprejetjem plana proizvodnje je delavski svet sprejel tudi plan števila zaposlenih. Plan je dopuščal možnost povečanja števila zaposlenih v primerih, da se temu ustrezno poveča proizvodnja in realizacija. Čeprav vodstva obratov niso uspela dokazati, da se s povečanjem števila zaposlenih veča tudi proizvodnja, je zahteva po dodatnem številu zaposlenih precejšnja. Zahtevam je bilo v glavnem ugodeno. Pri povečanju števila zaposlenih pa, namesto da bi se povečala proizvodnja, ugotavljamo, da se znižuje storilnost dela. Nastopa zato vprašanje, če so vse, pa tudi še tako kategorične zahteve po dodatnih delavcih res upravičene, in če so zaposleni v naši železarni res pravilno in polno zaposleni.

Tovariš Jože Homan je razpravljal o akciji za vpis notranjega posojila. Povedal je, da posojilo v prvem razpisnem roku ni uspelo, zato so organi upravljanja sprejeli sklep o podaljšanju roka. Kljub podaljšanemu roku pa smo od razpisanih 2 milijonov din doslej zbrali le nekaj nad 1 milijon din. Rezultati vpisa so v posameznih obratih različni. Če so ponekod, predvsem v elektro remontu, energetskih obratih in novi topilnici, akcijo pravilno razumeli in vpisali znesek, predviden za njihove obrate, pa je nasprotno v nekaterih drugih obratih situacija slabša, kar dokazuje, da k akciji niso pristopili dovolj organizirano in resno. Akcija za vpis notranjega posojila se v železarni nadaljuje in po njegovi oceni ni vzroka, da ne bi dosegli vsaj 70% razpisanega zneska, kolikor nam je namreč potrebno, da razpis posojila uspe.

Tovariš Avgust Razgoršek je razpravljal predvsem o kriterijih, ki jih imamo v naši železarni uvedene pri predplačilih za dodelitev stanovanja in pogojih za nakup stanovanj in stanovanjskih hiš. Po njegovem so pogoji pri predplačilih za stanovanje postavljeni nekoliko preostro, lažji pa so pogoji za tiste, ki se odločijo za odkup stanovanj ali stanovanjskih hiš, ki so bile zgrajene s sredstvi naše železarne. Meni, da bi bilo treba pogoje za vse primere uskladiti

in vse zaposlene obravnavati po enotnih merilih in kriterijih.

Tovariš Miha Ošlak je menil, da razpis notranjega posojila doslej verjetno ni uspel tudi zato, ker predhodno v železarni nismo ugotovili finančnih obveznosti, ki jih že imajo zaposleni, oziroma nismo ugotovili, koliko v sedanji situaciji zmoremo in koliko ne. Nekatere pri vpisu verjetno ovira tudi rok plačila posojila, ki je po njegovi oceni kratek. Ko je govoril o samoupravljanju v naši železarni, o čemer doslej v razpravi še ni bilo govora, je menil, da smo pričakovali, da bomo zaposleni s samoupravljanjem postali zavestni nosilci napredka proizvodnje in odklanjali vse slabosti, ki se pojavljajo pri našem delu in poslovanju. Praksa pa je pokazala, da ni tako. Koliko imamo razvit samoupravni mehanizem v naši železarni, vemo. Vemo tudi, da delavski sveti v sklopih obratov niso našli svojega področja dela. Zato bi morali ugotoviti, katere organe upravljanja naj poleg DSP v bodoče še imamo v naši železarni in kakšnih organizacijskih oblik naj se pri tem poslužujemo. Vsi vemo, da so v naši železarni določeni problemi, vendar navadno dalje od ugotovitev ne pridemo. Zato se tudi dogaja, da po večkrat na raznih konferencah obravnavajo zadeve, o katerih ne bi bilo treba vedno govoriti. Že pred dobrim letom, pravi, smo ugotovili, da so nam za izvajanje delovne discipline potrebne ure. O tem, da jih je potrebno nabaviti in namestiti, je bil že sprejet celo sklep. Ur pa še danes ni. Napaka bo verjetno v tem, da določene stvari odločimo, ne vemo pa potem, kdo bo tisti, ki bo sklep ali nalogo izvedel.

Na razpravo tovarišev Avgusta Razgorška in Mihe Ošlaka je na nekatera zastavljena vprašanja odgovoril direktor Klančnik. Pojasnil je predvsem kriterije in višino predplačila najemnine za dodeljena stanovanja in pogoje, ob katerih je delavski svet odobril odkup že zgrajenih stanovanj in stanovanjskih hiš, zgrajenih s sredstvi naše železarne, in odkup stanovanjskih hiš v Dobji vasi. Strinjal se je, da je višina predplačila za stanovanje za nekatere mogoče že visoka, povedal pa je, da je take primere doslej vedno reševal upravni odbor na ta način, da je prizadetim v okviru svoje pristojnosti znižal znesek predplačila. Je pa že v pripravi predlog za spremembo pravilnika o delitvi stanovanj. Za notranje poso-

Ob Suhi

jilo je povedal, da nismo v naši železarni prvi, ki bi posojilo razpisali, pač pa so se tega poslužile že tudi druge delovne organizacije. Ne da bi se podrobneje spuščal v presojo, zakaj je akcija v nekaterih obratih uspela, v drugih pa ne, meni, da bi morali posojilo obravnavati predvsem s stališča, da ima to na eni strani namen, da v sedanji kritični situaciji zbiramo sredstva, ki so nam potrebna za gradnjo stanovanj, na drugi strani pa pri zaposlenih razvijamo čut za boljšo poslovnost in večjo donosnost naših sredstev.

Ob zaključku je konferenco pozdravil sekretar občinskega komiteja ZKS Ravne na Koroškem tovariš Milan Zafošnik. Izrazil je zadovoljstvo, da organizacija ZK v naši železarni uspešno deluje in pri delu upošteva tiste metode, ki so v sedanjem proizvodnem principu organiziranosti najboljše. Razveseljivo, pravi, je tudi dejstvo, da železarna Ravne po gospodarskih težavah, v katere je zašla lansko leto, letos ponovno dosega tako dobre poslovne rezultate. Komite občinske konference ZK je letos organiziral anketo o stanju samoupravljanja v nekaterih delovnih organizacijah. Med temi je bila tudi železarna Ravne. Anketa, ker je zajela samo določeno število zaposlenih, sicer ne daje popolne slike o stanju samouprave, nudi pa dragocene podatke, ki se jih lahko poslužujejo pri nadaljnjem političnem delu na področju samouprave. Mnenja smo, pravi, da je dosedanja organizacijska oblika samoupravnih organov v delovnih organizacijah že nekoliko zastarela in ne ustreza več vsem potrebam. Vnesti bo zato v samoupravne organe nove kvalitetne oblike dela, kar nam XV. ustavni amandma tudi dopu-

šča. Prav na tem področju je tudi za člane Zveze komunistov dosti dela. Gre v določeni meri za vsebinsko preobrazbo članov ZK, ki pa je zahtevna in dolgotrajnejša naloga. Učinkovitost našega dela lahko dosežemo z boljšimi metodami delovanja, tako da se pravočasno vključujemo v družbene procese in zavzemamo svoja stališča. Pri- sotni moramo biti predvsem tam, kjer se stvari in ideje oblikujejo. Prepozno je, če o raznih samoupravnih aktih in drugih odločitvah razpravljamo potem, ko so te že sprejete. Ko smo z vseh teh vidikov ocenjevali dosedanje delo ZK v železarni Ravne, smo z zadovoljstvom ugotovili, da je bil storjen korak naprej, da pa je to šele začetek, ki ga bo moralo novo vodstvo, katerega boste danes izvolili, nadaljevati.

V nadaljevanju dela konference so prisotni nato izvolili novo vodstvo organizacije Zveze komunistov naše železarne in člane za občinsko konferenco ZKS Ravne na Koroškem.

V sekretariat organizacije ZK naše železarne so bili soglasno izvoljeni: Alojz Breznikar, Franc Fale, Janez Gradišnik, Oto Grebenc, Edo Javornik, Franc Krivec, Alojz Krivograd, inž. Franjo Mahorčič, Ivan Močnik, inž. Ferdo Medl, Ivan Pepevnik, inž. Radivoje Radović, Jože Šater, Ivan Vušnik in Janez Žnidar.

Za novega sekretarja organizacije Zveze komunistov je bil izvoljen Ivan Vušnik, zaposlen v elektro remontu.

Na podlagi poročila in razprave bodo izdelani sklepi o nadaljnjih nalogah organizacije Zveze komunistov v naši železarni. O sklepih in bodočem delu pa bo razpravljala novo izvoljeni sekretariat na svoji prvi seji.

-et

- rokomet za moške,
- streljanje z malokalibrsko puško za moške in ženske,
- orientacijski pohod v naravo za moške in ženske,
- poligon vsestranosti na stadionu za moške.

Pravila za posamezne panoge so:

1. *Kegljanje*: Za vsako železarno nastopa šest tekmovalcev in tri tekmovalke. Število lučajev določi prireditelj glede na pogoje kegljišča in čas tekmovanja. Boljša je tista ekipa, ki doseže večje število podrtih kegljev, pri enakem rezultatu pa je boljša tista ekipa, pri kateri ima najmanj polovica tekmovalcev boljši rezultat v čiščenju.

2. *Odbojka*: Ekipa igrajo po enokrožnem ligaškem sistemu na dva dobljena seta. Pri enakem rezultatu je boljša tista ekipa, ki doseže boljšo razliko v setih oziroma v danih točkah v vseh setih.

3. *Šah*: Ekipo sestavljajo trije tekmovalci. Igra vsak igralec ene ekipe s tekmovalcem ostalih ekip. Vrstni red ekipe se določi s seštevkem točk posamezne ekipe.

4. *Namizni tenis*: Člani: Ekipa šteje tri tekmovalce. Ekipa igrajo na pet dobljenih iger po enokrožnem ligaškem sistemu. Pri enakem rezultatu je boljša tista ekipa, ki doseže boljšo razliko v igrah oziroma dobljenih setih proti izgubljenim.

Starejši člani: Ekipa šteje dva tekmovalca. Tekmovalci igrajo po Davis kup sistemu do treh dobljenih iger.

5. *Veleslalom*: Člani: Za ekipo lahko nastopi največ 15 tekmovalcev. V konkurenci se točkuje sedem najboljših časov ene ekipe. Iz rezultatne liste se izbere po sedem najboljših časov posamezne ekipe, se jih razmesti po doseženih rezultatih in točkuje stimulatивно od 1 do 21. Boljša je tista ekipa, ki doseže večje število točk. V primeru enakega števila točk pa je boljša tista ekipa, ki ima boljše uvrščenega sedmega oziroma šestega tekmovalca.

Starejši člani: Za ekipo lahko nastopi deset tekmovalcev, ki so v tekočem letu stari 35 let in starejši. V konkurenci se točkujejo trije najboljši časi ene ekipe. Iz rezultatne liste se izberejo trije najboljši časi in se jih razvrsti po doseženem rezultatu ter točkuje od 1 do 9. Boljša je tista ekipa, ki doseže večje število točk. V primeru enakega števila točk pa je boljša tista ekipa, ki ima boljše uvrščenega tretjega tekmovalca.

6. *Streljanje z zračno puško*: Moška ekipa šteje štiri tekmovalce, ženska pa dve tekmovalki. Strelja se z razdalje 10 m, in to stoje brez naslona. Boljša je tista ekipa, ki doseže več krogov. V primeru enakega števila krogov pa odloča o uvrstitvi število desetice oziroma devetice itd.

7. *Nogomet*: Pravico do nastopa imajo samo tekmovalci, ki so v tekočem letu stari najmanj 30 let. Igralci lahko nastopajo samo v copatih ali bosih. Igra se po enokrožnem ligaškem sistemu. Čas igranja je 2 × 30 minut. V primeru neodločenega rezultata streljata ekipi pet najstmetrovk. V primeru ponovnega neodločenega rezultata streljata ekipi izmenoma vsaka po en strel do zmage. Boljša je tista ekipa, ki doseže več točk. V primeru enakega števila osvojenih točk pa odloča o razmestitvi ekip razlika med danimi in prejetimi goli. Pri izračunavanju razlike se upoštevajo vsi da-

Aktivnost osnovne organizacije sindikata

Športne igre slovenskih železarn v prihodnje

Ob koncu letošnjih letnih športnih iger železarn Jesenice, Štore in Ravne v avgustu na Jesenicah je bilo ugotovljeno, da program ne ustreza več širšemu interesu za sodelovanje na takšnih prireditvah in da je potrebno program teh iger prilagoditi objektivnim pogojem razvoja rekreacije vseh treh slovenskih železarn. Predvsem športniki železarne Štore se niso mogli enakovredno udeleževati vseh panog tekmovanja, kar je seveda negativno vplivalo na končno uvrstitev nastopajočih iz te železarne.

Da bi naši najustreznejšo skupno rešitev, so se sestali predstavniki rekreacijskega športa vseh treh slovenskih železarn in predlagali, da bi iz doslej bolj ali manj ustaljenega programa izločili predvsem tiste panoge, pri katerih so bili tekmovalci iz Štor bolj opazovalci kot tekmovalci. Te panoge so:

- smučarski teki,
- odbojka — moški,
- sankanje,
- plavanje in
- atletika.

Predstavniki železarne Štore so v zameno predlagali na osnovi koristnosti za nadaljevanje športnih iger naslednje panoge:

- lokostrelstvo,
- orientacijski pohod,
- športni ribolov,
- odbojka — ženske in
- poligon vsestranosti.

Ta predlog je bil le delno sprejet, kajti naši predstavniki so bili odločno proti izločitvi atletskega programa, pri čemer so jih podprli tudi predstavniki rekreacije z Jesenic. Tako bo atletska tekmovanja še vedno na programu športnih iger, lokostrelstvo pa bo le dopolnilna panoga orientacijskega pohoda v naravo.

Program športnih iger slovenskih železarn bo tako sestavljen iz naslednjih panog:

1. Zimski del tekmovanja:

- veleslalom za člane in starejše člane,
- streljanje z zračno puško za moške in ženske,
- odbojka za ženske,
- šah za moške,
- namizni tenis za člane in starejše člane,
- kegljanje na asfaltu za moške in ženske.

2. Letni del tekmovanja:

- atletika za moške,
- nogomet za moške,

ni in prejeti goli v regularnem času igre in goli, doseženi pri streljanju enajstmetrovk. Ob enakem številu točk in ob enaki razliki prejetih in danih golov je boljša tista ekipa, ki je dala več golov. V skrajnem primeru pa o razvrstitvi odloča žreb.

8. *Rokomet:* Igra se po enokrožnem ligaškem sistemu. Čas igranja je 2×20 minut. V primeru neodločenega rezultata se igra podaljšek 2×5 minut. Sicer veljajo propozicije kot pri nogometu.

9. *Orientacijski pohod v naravo:* Ekipo sestavljajo trije moški in dve ženski. Dolžina proge je 8 km. V pohodu naj bi bile določene tri naloge:

- a) lokostrelstvo,
- b) meti,
- c) vprašanja iz železarstva.

10. *Poligon vsestranosti:* Ekipo sestavlja šest tekmovalcev, ki tekmujejo na progi ca. 100 m po sistemu štafetnega teka. Na progi morajo opraviti najmanj sedem nalog, vendar ne več kot deset. Organizator je dolžan, da najmanj mesec dni pred tekmovanjem obvesti udeležence o natančnem opisu nalog, ki jih bo vseboval poligon, z razlago in eventualnimi skicami. Zmagovalna ekipa je tista, ki opravi vse naloge in doseže najboljši čas. Neopravljena naloga povzroči diskvalifikacijo tekmovalca.

11. *Streljanje z malokalibrsko puško:* Moška ekipa šteje štiri tekmovalce, ženska pa dve tekmovalki. Strelja se z malokalibrsko puško v tristavu za moške in samo leže za ženske. Boljša je tista ekipa, ki doseže večje število krogov. Pri enakem rezultatu je boljša tista ekipa, ki doseže več 10, 9 itd. krogov.

12. Atletika:

- tek na 100 m,
- tek na 1000 m,
- skok v višino,
- skok v daljino,
- met krogle in
- balkanska štafeta
($800 \times 400 \times 200 \times 100$ m).

V vsaki disciplini lahko nastopata dva tekmovalca in se ocenjujeta po pravilih Atletske zveze Jugoslavije za troboje. Ekipni zmagovalec postane ekipa, ki doseže največje število pridobljenih točk. V primeru enakega števila točk je boljša tista ekipa, ki osvoji boljše mesto v štafetnem teku.

Predstavniki sindikata, ki odgovarjajo za šport in rekreacijo, so se zavzeli še za naslednje:

1. Pravico do nastopa imajo tekmovalci, ki so člani osnovne organizacije sindikata ene izmed slovenskih železarn in so na dan tekmovanja v rednem delovnem razmerju s kolektivom, ki ga zastopajo.

2. V zimskem in poletnem tekmovanju odpade ocenjevanje za skupni plasma športnikov posameznih tovarn. V vseh razpisanih panogah bo tekmovanje potekalo in se bo ocenjevalo ločeno tako za člane in starejše člane kot za članice.

3. Ob koncu tekmovanja se bodo razglasili doseženi rezultati in se bodo najboljšim tekmovalcem podelile spominske diplome oziroma plakete. Za udeležence se bodo pripravila tudi praktična darila, ki se bodo podelila na podlagi žreba.

4. Pred zimskimi in letnimi igrami se dan pred tekmovanjem sestanejo vodje ekip zaradi žrebanja in za dokončen dogovor o poteku prireditve.

5. Posamezna prireditve lahko traja le en dan.

6. Vsi referenti za športno rekreacijo in predsedniki komisij za rekreacijo pri osnovnih organizacijah sindikata vseh treh slovenskih železarn sestavljajo odbor za rekreacijo pri združenem podjetju slovenskih železarn. Za prvega predsednika tega odbora je bil izvoljen tov. Štefan Filipančič iz železarne Ravne.

7. Naslednje zimske in letne športne igre združenega podjetja slovenskih železarn bodo na Ravnah, s čimer se osnovna organizacija sindikata aktivno vključuje v proslavljanje 350-letnice obstoja železarstva v Mežiški dolini.

S to objavo omogočamo vsem športnikom in drugim članom sindikata naše delovne skupnosti, da se vključijo v razpravo o bodoči obliki skupne rekreacije združenega podjetja slovenskih železarn. Eventualne predloge pošljite referentu za šport in rekreacijo.

Aktivnost sindikalnih podružnic

Sindikalne podružnice so se v drugem polletju predvsem ukvarjale z vprašanjem integracije slovenskih železarn, obravnavale so izpopolnjevanje sanacijskih programov po posameznih obratih in predelovale predlog pravil osnovne organizacije sindikata železarne Ravne.

V tem obdobju so bile še posebno aktivne sindikalne podružnice valjarne, uprave in TKR ter mehanske obdelovalnice. Sindikalna podružnica valjarne je podrobneje obravnavala in analizirala produktivnost dela, realizacijo tonažnega in finančnega plana, zastoje na posameznih agregatih in še posebno na progah, kjer je bil večji zastoj zaradi okvare glavnega motorja na srednji progi. Nadalje so obravnavali nujnost 30- do 40% zmanjšanja probnega valjanja, izmečka, ki nastaja v zamenjavah materiala, dimenzijskem in kvalitnem odstopanju ter o potrebi zmanjšanja števila nezgod, kar vse je odraz premajhne discipliniranosti posameznikov.

Posebno so poudarili, kako nujno je okrepiti delovno in tehnološko disciplino, kajti neizpolnjevanje osnovnih pravil povzroča zamenjavo materiala ter tolerančna odstopanja pri valjanju in rezanju profilov, povečuje pa tudi druge negativne posledice, ki vplivajo na manjši poslovni uspeh.

Odbor podružnice in vodstvo obrata sta se zavzela tudi za večjo disciplino pri predčasnem zapuščenju delovnih mest ob koncu izmen, kar je poseben problem v adjustaži in čistilnici gredic, ter za uporabo zaščitnih sredstev. Odbora sta opozorila tudi na to, da se nekateri delavci pri progah predčasno umivajo in delajo do zamenjave izmene v civilni obleki.

Govorili so tudi o naročilih, ki jih je za tekoče leto dovolj, pač pa obratu delajo težave pogodbene obveznosti, na katere v dobršni meri vplivajo tehnološki ciklusi valjanja; razpravljali so tudi o sanacijskem programu, o načrtu razširitve obrata pa je sindikalnemu aktivu govoril vodja obratov TPO in ob tem poudaril, da bo valjarna po predvidenem načrtu rešitve do konca 1974. leta, ko bo obratovala s polnimi kapacitetami, morala preiti s proizvodnjo valjnega jekla od sedanjih 50.000 na 90.000 ton letne proizvodnje. Da bi to dosegli, je potrebno poleg dograditve težke proge odpraviti še vsa ozka grla obrata.

V sklop reševanja teh problemov spada predvsem termična obdelava ter čiščenje, kontrolirano ohlajevanje in adjustiranje valjarskih izdelkov. Zato je nujno poskrbeti za izgradnjo konti žarilnih peči, naprav za kontrolirano ohlajevanje materiala, nabavo strojev za čiščenje polfabrikatov, strojev za ravnanje in kontrolo palic, povečanje kapacitet za ogrevanje, ločitev srednje in lahke proge ter povečanje pokritega prostora za adjustažo, skladišče polfabrikatov in gotovih izdelkov.

Po obravnavi notranjega posojila je odbor sindikata podružnice valjarne sprejel naslednje sklepe:

1. Tehnološko in delovno disciplino je treba v obratu poostriiti. Za to so odgovorni

Gramoznica

delovodje, ki naj se poleg opominjanja po potrebi poslužujejo tudi drugih ukrepov.

2. Zadolžuje se vse, da pomagajo pri akciji boljšega izkoriščanja delovnega časa, to je, da se ukine nepotrebno sprehanje po obratu in tovarni ter da se ne zapuščata predčasno delovnih mest in odhaja na umivanje.

3. Da bi zmanjšali reklamacije in odpravili zaostanke, je potrebno takoj začeti akcijo boljše kontrole materiala od vložka do odpreme, s čimer se da preprečiti zamenjava materialov.

4. Akcijo za uspešnost razpisa notranjega posojila je treba prenesti na slehernega člana obrata z namenom, da bi razpis uspel in tako poživil aktivnost stanovanjske izgradnje.

5. Sindikalni odbor bo organiziral izlete, in sicer po izmenah, da bi na ta način omogočil udeležbo čim širšemu številu članov sindikata obrata.

Res je, da število sej ni najboljši merilo aktivnosti posamezne organizacije, vendar

objavljamo število sej odborov sindikalnih podružnic z namenom, da opozorimo na tiste organizacije, ki s svojimi zapisniki dokazujejo, da se tudi na osnovi zapisnikov mora priznavati njihova aktivnost. V letošnjem letu, to je po zadnjem občnem zboru, so imele podružnice naslednje število sej, o katerih so napisani zapisniki:

topilnica 2, livarna 3, valjarna 7, kovačnica 3, meh. obdel. 9, SEVO 4, uprave in TKR 7, šolski center 1.

Blagajna vzajemne pomoči

Pred dobrimi 15 leti je organizacija sindikata našega podjetja ustanovila blagajno vzajemne pomoči z nalogo, da članom sindikata pomaga s finančnimi sredstvi, ko se znajdejo v materialnih težavah. Od takratnih 100 članov BVP se je število povečalo že na 900, zato je prav, da v kratkem seznanimo člane BVP in druge člane sindikata, kako ta ustanova posluje in dela.

Na zadnjem občnem zboru v začetku letošnjega leta so ugotovili, da se posojil iz blagajne vzajemne pomoči poslužuje mesečno okoli 150 članov v znesku približno 15.000 din, pri čemer je upoštevano tudi dviganje članarine.

Obvezna članarina je mesečno 10 din, ki jo člani lahko poljubno dvigujejo oziroma uporabljajo. Zanimivo pri vplačilu članarine je dejstvo, da veliko članov vplačuje večje zneske, tako nekateri po 30, 50 pa tudi 100 din in več, in jo uporabijo takrat, ko menijo, da jim ob raznih nakupih (začetek šole, ozimnica, dopusti, razni izleti ipd.) ali ob drugih priložnostih najboljše koristi.

Pri vplačilih in izplačilih se je situacija v letošnjem letu bistveno spremenila, tako da so znašala vplačila v devetih mesecih tekočega leta 246.394 din, izplačila pa 240.135,25 din.

V informacijo naj povemo še vsem tistim članom sindikata, ki se želijo včlaniti pri blagajni vzajemne pomoči, da to lahko store v pisarni sindikata. Janez Strah

SKLEPI UPRAVNEGA ODBORA

Na sejah meseca novembra je upravni odbor razpravljal o oblikah pomoči, ki bi jo lahko nudila naša železarna ob potresu prizadetim v Banjaluki, razpravljal pa je tudi o predlogih za dopolnitev pravilnika o delitvi stanovanj in predlogu pravilnika o delitvi dohodka. Obravnaval pa je tudi nekatere tekoče zadeve s področja dela in poslovanja naše železarne.

Po razpravah in sprejetih stališčih je upravni odbor s posameznih področij poslovanja sprejel naslednje sklepe:

— Prizadetim ob potresu v Banjaluki nudi naša železarna pomoč v obliki gradbenega materiala, in sicer:

— iz naših nekurantnih zalog 18 ton betonskega železa in

— 40 m³ smrekovih desk 3. kvalitete. Deske je na račun naše železarne naročiti pri LIP v Slov. Gradcu. Višina materialne pomoči, ki jo bomo nudili, tako znaša približno 50.000 din.

— Na prošnjo železarne Štore se odobri izstavitev soglasja, da lahko šolski center na Ravnah na Koroškem v njihovi železarni odpre dislociran oddelek delovodske šole metalurške in kovinske smeri.

— Sprejme se ponudba koroškega zdravstvenega doma na Ravnah na Koroškem in na stroške naše železarne letos odobri cepljenje zaposlenih proti gripi.

— Na predlog strokovne komisije za ocenjevanje pripravnikov in 21. členu pravilnika o sprejemanju in uvajanju pripravni-

kov na delo se za uspešno izdelano strokovno nalogo, ki sta jo inž. Franc Rus in Borivoj Šušteršič izdelala v pripravniški dobi, odobri nagrada, in sicer inž. Francu Rusu v višini 500 din ter Borivoju Šušteršiču v znesku 300 din.

— Začasno, dokler ne bo izdelan poseben pravilnik, ki bo urejal postopek in način izdelave strokovnih elaboratov, ki jih morajo za napredovanje izdelati v skupine razporejeni in ker so nekateri elaborati že pripravili, se za njihovo ocenitev imenuje komisija v sestavi: inž. Jože Borštner za predsednika in inž. Janez Bratina, inž. Ferdo Medl, inž. Jože Žlof in Edo Javornik za člane.

— Razprava o tej temi pa je ugotovila, da bi nekatere strokovne elaborate in naloge, ki jih izdelajo posamezniki, v železarni lahko koristno uporabljali, da pa bi morali biti zato arhivirani na ustreznem mestu. Sklenjeno je zato, da je strokovne elaborate in naloge po obravnavi in potrditvi na za to pristojni komisiji dostaviti, in sicer:

— strokovne elaborate v strokovno knjižnico, kjer bodo na razpolago tudi drugim strokovnim delavcem železarne;

— naloge, ki jih izdelajo pripravniki, v raziskovalni oddelek TKR, kjer bodo zaradi nadaljnje obdelave posameznih problemov in nalog na razpolago tudi drugim pripravnikom.

— Ugodi se predlogu vodstva jeklarne in delovno mesto »tehnik za vakuum« v smislu 12. točke 39. člena pravilnika o delitvi OD razvrsti v 1. okolje dela. Zaposlenemu na tem delovnem mestu od 1. 11. 1969 dalje pripada 5% povečanje OD, ki se upošteva že po odbitku enot zaradi morebitnega pomanjkanja delovne dobe.

— Ugodi se predlogu kadrovskega oddelka in odobri napredovanje v 3. skupino administrativno tehničnih delavcev zdaj v 2. skupino razvrščenih Marije Kerbev in Cecilije Pačnik. Obe sta končali višji administrativni tečaj v Slov. Gradcu in uspešno opravili strokovni test, zato je v njunem

»Leteči krožnik«

Foto: M. Ugovšek

Plot

primeru uporabiti določila 2. odstavka 27. člena pravilnika o delitvi OD.

— Na predlog uprave podjetja in ob upoštevanju potreb železarnice je bilo v smislu 7. člena pravilnika o delitvi stanovanj naše železarnice odločeno, da je v železarni zaposlenima inž. Francu Rusu in inž. Srečku Kosmini izdati zagotovilo za dodelitev družinskega stanovanja. Obema se stanovanje dodeli iz skupne kvote pred delitvijo na obrate.

— Ugodi se prošnji Jožeta Kerta in inž. Antona Letonje ter odobri, da lahko pod že določenimi kriteriji in pogoji odkupita stanovanji, v katerih stanujeta. Pri obravnavi njune vloge je bilo ugotovljeno, da je prodajo obeh stanovanj DSP na zasedanju 14. 9. 1966 že odobril, vendar se tedaj na razpis ni nihče prijavil in prodaja ni uspela. Gre v sedanjem primeru samo za obnovitev že sprejetega sklepa.

— Na predlog centralne komisije za inventuro so bili v predlaganem sestavu imenovani člani popisnih komisij za popis osnovnih sredstev, nedokončanih investicij ter sposojenih in odpisanih osnovnih sredstev s stanjem na dan 31. 12. 1969.

— Na predlog uprave podjetja in posameznih sektorjev so bila odobrena službena potovanja v inozemstvo, in to:

— inž. Milanu Dobovišku in Jožetu Grzini 4-dnevno službeno potovanje v Zahodno Nemčijo;

— Antonu Potočniku 5-dnevno službeno potovanje v Romunijo;

— inž. Franju Mahorčiču in Jožetu Boršterju 2-dnevno službeno potovanje v Avstrijo, kjer se bosta udeležila strokovnega posvetovanja, ki ga s področja jeklarstva organizira avstrijska zveza metalurgov. Razen stroškov potovanja našo železarno bremenijo tudi stroški članarine za njihovo društvo, katerega član je tudi naša železarna, v znesku 230 šilingov;

— Gregorju Klančniku 10-dnevno študijsko potovanje na Japonsko, ki ga organizira center za usposabljanje vodilnih delavcev v gospodarstvu;

— inž. Milanu Dobovišku štiri in pol-dnevno službeno potovanje v Zah. Nemčijo;

— Francu Uršniku in Otmarju Lešu 4-dnevno službeno potovanje v Vzhodno Nemčijo, kjer si bosta v okviru društva izumiteljev in novatorjev ogledala mednarodno razstavo izumov in novih vrst produktov;

— že odobreno službeno potovanje inž. Franju Mahorčiču in inž. Božu Cimermanu se podaljša za 1 dan in pol oziroma od prej odobrenih 5 na skupno 6 dni in pol;

— že odobreno službeno potovanje Andreju Plohu na Poljsko se podaljša za 1 dan oziroma od prej odobrenih 6 na skupno 7 dni.

— Za naslednje obdobje se je vodji nabavnega oddelka Maksu Viterniku in šoferju službenega avtomobila Ivanu Podržavniku odobrilo vsakemu po 5 avstrijskih dnevnic. Dnevnice morata obračunati na podlagi opravljenih službenih potovanj v smislu že sprejetega navodila upravnega odbora.

— V smislu 17. člena pravilnika o delitvi stanovanj se je Vinka Markoviča in Ivana Mlakarja oprostilo delnega predplačila za stanovanje, ki jima je dodeljeno, s tem da znižanje ne more biti nižje od 12-mesečne ekonomske najemnine.

— Na predlog tehniškega sektorja se je inž. Srečku Slemeniku, zaposlenemu na delovnem mestu obratovodje elektroremonta za šibki tok, v smislu 11. točke 39. člena pravilnika o delitvi OD skrajšala delovna doba, potrebna za prehod v naslednjo višjo skupino, za dve leti, mora pa, kot določa pravilnik, izdelati in predložiti strokovni elaborat.

— V razpravi o nekaterih problemih proizvodnje in poslovanja je bil načet problem strojev in strojnih naprav, ki so bile nabavljene za potrebe naše železarnice, pa še doslej niso bile vključene v obratovanje ali pa jih za namene, za katere so bile naročene, ne moremo uporabljati. Navedeni so bili tudi nekateri konkretni primeri. Zaradi ugotovitve dejanskega stanja je bilo odločeno, da je:

— popisati vse stroje in strojne naprave, ki so bili nabavljeni za potrebe naše žele-

zarne in še niso v obratovanju ali pa so zaradi pomanjkljivosti in napak pri obratovanju iz obratovanja bili že izločeni;

— navesti je, kdo je nabavo strojev ali naprave zahteval, za katere namene in potrebe se je nabava izvršila in navesti vzroke, zakaj stroj ali naprava še ni v obratovanju oziroma je bila iz obratovanja zaradi pomanjkljivosti in napak izločena.

Poročilo in analizo, ki jo je dostaviti upravnemu odboru do 15. decembra 1969, pripravi tehniški sektor.

— Upravni odbor je razpravljal tudi o stališčih, ki jih je do predloga za dopolnitev pravilnika o delitvi stanovanj naše železarnice zavzel TO sindikata. Upravni odbor se je v celoti strinjal, da je potrebno spremeniti predvsem tiste določbe, ki obravnavajo višino predplačila. Po mnenju upravnega odbora naj bi predlog predvideval:

— znižanje predplačila najemnine od sedaj določenih 3 na 2 leti, s tem da sedanje določilo, da UO lahko v upravičenih primerih predplačilo zmanjša na polovico, ostane še nadalje v veljavi;

— da naj bi predloge za morebitno oprostitev delnega predplačila za stanovanje pripravljala stanovanjska komisija, ki pa bi morala istočasno upoštevati tudi mnenja vodstev obratov ter gmotno stanje prosilcev;

— diferencirano lestvico predplačila najemnine, ki naj bi določala, v katerih primerih so prosilci v celoti oproščeni predplačila, v katerih se jih lahko oprosti samo delnega predplačila in v katerih primerih naj bi prosilci za stanovanje predplačilo, določeno s pravilnikom, plačali v celoti.

— Upravni odbor je bil tudi seznanjen s situacijo, v katero je zašlo KPD na Ravnah, seznanjen pa tudi s predlogi in nakanami možnostmi rešitve. Upravni odbor se je strinjal, da je prav, če naša železarna sodeluje pri urejanju njihovih zadev, zato je za določene konkretne oblike pomoči in ureditve zadeve pooblastil posamezne strokovne službe in odgovorne delavce.

— Končno je upravni odbor razpravljal še o nekaterih problemih, s katerimi se

Svetloba

Redukcija električne energije v železarni

Že dolgo nismo uživali tako lepih jesenskih dni kot letos. Radostim sončnih dni pa se je začela pridruževati skrb, ko ni bilo deževnih oblakov niti 40. niti 50. dan od zadnjih padavin. Zle napovedi so se začele uresničevati: primanjkovati je začelo električne energije. In kot je običaj, smo začeli zvoniti po toči. Po širši domovini se je začela razprava o elektrarnah, o elektrogospodarstvu, o investitorjih, o energetiki, bilanci itd. Ponovno smo ugotavljali, da bi moralo obratovati v teh jesenskih dneh vsaj pet termoelektarn, ki so v izgradnji, za večino katerih pa se sploh ne ve, kdaj jih bodo spustili v pogon. Do potankosti smo lahko ponovno videli klasičen primer nesolidnega dobavitelja v TE Trbovlje, ki je bila izven pogona v najbolj kritičnem primeru v času svojega neboljšenega otroštva že drugič. Ugotavljali smo, da imamo akumulacijske bazene ob HE prazne, ker smo jih pač preveč širokogrudno praznili v poletnih mesecih (ko veljajo višje tarifne postavke!), ko so premogovniki tarnali, da nimajo kam z zalogami, ker so TE stale in obratovala z minimalnimi močmi. Ugotavljali smo, da obratuje naš elektroenergetski sistem brez vsake rezerve, čeprav pozna elektroenergetsko poštrevanka mrzle, tople in rotirajoče rezerve itd.

Prvi pri redukcijah (vsaj nekje smo le prvi!) so seveda velepotrošniki električne energije ali tako imenovani direktni odjemalci. Ker imamo relativno lahko prilagodljivo potrošnjo (obložna peč je pač enostavno ustaviti, medtem ko je električno pečico doma mnogo težje izklopiti) in ker bi naj imeli zaradi naše pripravljenosti prilagajati se energetske situaciji druge ugodnosti pri nakupu te naše surovine, smo bili v skladu s pogodbenimi obveznostmi prisiljeni zmanjšati odjem najprej za 20 %, nato pa za preko 30 %. Prvi ukrep je bila ustavitve našega največjega topilniškega agregata 40 t el. obl. peči (dne 29. 10. 1969), ki je mirovala vse do 10. 11. 1969, ko so ob 12. uri bile ukinjene redukcije. Od 5. 11. 1969 so izmenoma mirovale še 25 t in 10 t elek. obl. peč. Obenem je bila uvedena stroga štednja z električno energijo. Bilanca redukcij električne energije v mesecu oktobru in novembru nam pove, da smo bili prikrajšani z 1.700.000 kWh, medtem ko je v celotni Sloveniji manjkalo za normalno obratovanje potrošnikov ca. 10 milij. kWh. Tako je prišlo na železarno 17 % energijskega manjka, kar pa je pomenilo za našo potrošnjo električne energije v poprečju 25 % zmanjšanje dnevne porabe. Zmanjša-

nje porabe električne energije je praktično šlo izključno na račun zmanjšanja proizvodnje surovega jekla: izpadlo je najmanj 2500 t jekla ali skoraj 30 % mesečne proizvodnje.

Iz zgornjih podatkov se lahko vidi, da je na železarno prešla dobršna mera bremena ob zadnjih redukcijah. Ko se bodo seštele škode vseh podjetij Slovenije, bomo šele videli, kaj pomeni pomanjkanje električne energije, čeprav je najbolj kritično obdobje trajalo le slabih 13 dni. Elektroenergetska kriza v Jugoslaviji še traja in se premika iz republike v republiko obratno sorazmerno z vremenom. Celotna gospodarska škoda je neprecenljiva, situacija se je zaostri tako daleč, da je že polovica proizvodnje jugoslovanske industrije odvisna ne od or-

ganizatorjev proizvodnje niti od funkcioniranja samoupravnega sistema, temveč od vremenskih razmer. Ko gledamo televizijske prenose z lune in občudujemo točnost planiranja, se lahko le vprašamo, kaj je z našo jugoslovansko GEORGO na elektroenergetskem področju. Dokler se ne bomo znali dogovoriti, kako delati na tem področju, tako dolgo se bomo pripravili, kaj naj gradimo in kje naj gradimo.

Nemci vedo, da bodo leta 1980 imeli 30 % atomskih elektrarn, leta 2000 pa 60 %, mi pa zapravljamo čas in denar s tem, da nam ni jasno, kje naj stoji prva taka elektrarna in kakšna naj bo. Posledice takega dela na najbolj občutljivem torišču gospodarstva, ko morajo biti usklajene milijarde kWh med proizvajalcem in potrošnikom do zadnje decimalke, so bile brez dvoma prisotne tudi ob zadnji krizi.

Janez Bratina, dipl. inž.

Razmišljanja o nekaterih kadrovskih vprašanjih

Prihajamo v obdobje, ko se v železarni Ravne na kraju prihodnih poslovnih let ne bomo smeli zadovoljiti samo z ugotovitvijo, da je zaposlovanje bilo v skladu z razširitvijo proizvodnih kapacitet, obsegom proizvodnje, porastom storilnosti dela, da se je v železarni v poslovnem letu 1969 itd. povečalo število delovnih mest od 3309 v letu 1968 na 3500 v letu 1969 in s tem omogočila dodatna zaposlitev 191 novim delavcem. Veliko bolj kot doslej bo potrebno, da na kraju vsakega poslovnega leta ugotovimo kvalifikacijsko strukturo zaposlenih, predvsem strukturo tistih delavcev, ki so v teku posameznega leta nastopili delo v železarni Ravne. Delo nastopi veliko več delavcev v teku enega leta, kot se poveča delovnih mest, ker na to vpliva tudi še fluktuacija.

V petih letih je v železarni Ravne nastopilo delovno razmerje 1858 novih delavcev. V istem času je bilo 1606 delavcev razrešenih delovnega razmerja. Na podlagi tega podatka ugotovimo, da se je v petih letih zamenjalo na delovnih mestih 3212 delavcev, to pa je ravno toliko, kot je štela naša delovna skupnost ob koncu 1965. leta. Na leto je poprečno nastopilo delo 371 novih delavcev, dela pa je bilo razrešeno poprečno 321 delavcev.

Pri navedeni fluktuaciji delavcev in povečanju števila zaposlenih v zadnjih petih letih za 9,6 % je komaj uspelo obdržati odnos med posameznimi kvalifikacijami zaposlenih, kakršen je bil ob koncu leta 1965. Ta podatek nam najbolj nazorno prikaže naslednji pregled, račun na skupno število zaposlenih:

ukvarja aktiv ZMS naše železarne in možnostmi boljšega nadaljnega sodelovanja med mladinsko organizacijo in samoupravnimi organi železarne. Tudi v tem primeru je upravni odbor sprejel določene zaključke, s katerimi je za ureditev posameznih zadev zadolžil za to odgovorne delavce.

— Upravni odbor pa je obravnaval še nekatere druge vloge, s katerimi so se posamezniki ali organizacije v raznih zadevah in željah obračali na njegov naslov. O sklepih in stališčih, ki so bili sprejeti, pa so bili vsi osebno pismeno obveščeni.

Kvalifikacija	1. 1965	1. 1969
VS	1,35 %	1,46 %
VSS	0,47 %	0,73 %
SS	4,36 %	6,25 %
NS	7,14 %	7,02 %
VK	5,74 %	3,60 %
KV	31,41 %	31,82 %
PK	11,44 %	20,52 %
NK	38,09 %	28,51 %

Iz tega pregleda je razvidno, da smo uspeli največ napraviti pri srednjem strokovnem kadru, nato pri PK delavcih, spremenil pa se je tudi odnos pri NK delavcih, medtem ko pri drugih stopnjah strokovnosti ni vidnega napredka. V skupini VK delavcev beležimo znižanje števila zaposlenih, ker se je določeno število VK delavcev vpisalo v večerno tehnično srednjo šolo ali pa so vpisani kot izredni slušatelji na srednjih stro-

kovnih šolah in so si z dopolnilnim izobraževanjem pridobili srednjo strokovno izobrazbo.

Kljub podatku, da je v zadnjih petih letih v železarni nastopilo delo 419 KV delavcev, se je razmerje v skupnem številu zaposlenih v primerjalnih letih povečalo samo za 0,41 %. Bralcu se bo ob teh podatkih postavilo vprašanje, ali niso v železarni nič ukrenili, da bi si z izobraževanjem zaposlenih in mladine zagotovili potreben kader. Res je, da smo v železarni premalo štipendirali, da bi se še kaj več dalo narediti z vključevanjem večjega števila mladine v uk in dalo večje možnosti zaposlenim za izredni študij. Da bi bralec na postavljeno vprašanje le dobil odgovor, je prav, da se seznanimo, kako je železarna skrbela za kadre. Tabela kaže, kako je železarna Ravne v posameznem šolskem letu štipendirala.

Šola	Šolsko leto					
	1964/65	65/66	66/67	67/68	68/69	69/70
na visokih šolah	27	23	42	33	26	50
na višjih šolah	5	6	5	3	9	4
na srednjih šolah	14	10	26	20	18	42

Za potrebe železarne se je na šolskem centru Ravne na Koroškem v posameznem šolskem letu izobraževalo:

Šola	1964/65	65/66	66/67	67/68	68/69	69/70
na met. ind. šoli	164	168	135	121	131	193
na dveletni šoli priučevanja		63	64	64	62	104

Vidimo, da smo bili v železarni ravno v prvih letih gospodarske reforme najbolj skopi pri vključevanju mladine v uk z bojaznijo za delo. Že danes se nam tako kratkovidna politika v letih 1967 in 1968 maščuje, storjenega je v letu 1969 zopet nekoliko več.

Sredstva, ki so bila uporabljena za kadre v posameznem letu, so naslednja:

leta 1965	674.500 din,
leta 1966	790.118 din,
leta 1967	864.975 din,
leta 1968	855.387 din,
leta 1969	1.313.072 din.

Vsa sredstva v letih od 1966 do 1968 niso bila uporabljena izključno za financiranje izobraževanja za potrebe železarne. Železarna Ravne je morala od zbranih sredstev 2,5 % od bruto osebnega dohodka odvesti občini oziroma temeljni izobraževalni skupnosti za financiranje šolstva, tako da je od namenskih sredstev za izobraževanje železarni ostalo od skupno zbranih sredstev od bruto osebnega dohodka samo 1,5 %. Manjkajoča sredstva je morala železarna kriti iz sklada skupne porabe in drugih virov.

Vložena sredstva v kadre se železarni niso obrestovala tako, kot se je pričakovalo. V zadnjih nekaj letih kar 12 štipendistov, ki so končali študij na posameznih fakultetah, ni nastopilo dela v železarni Ravne. Kaj pomaga, če ti štipendisti vračajo štipendijo, potrebe po kadrih so ostale enake. Kljub temu da se ta sredstva ponovno namenijo v investicijo za kadre, v tem ni rešitve, če ne bo pri štipendistih večje discipliniranosti do izpolnjevanja pogodbenih obveznosti.

Bila so negodovanja od posameznih delavcev železarne do odnosa, ki je bil v železarni Ravne pred nekaj leti do izrednega

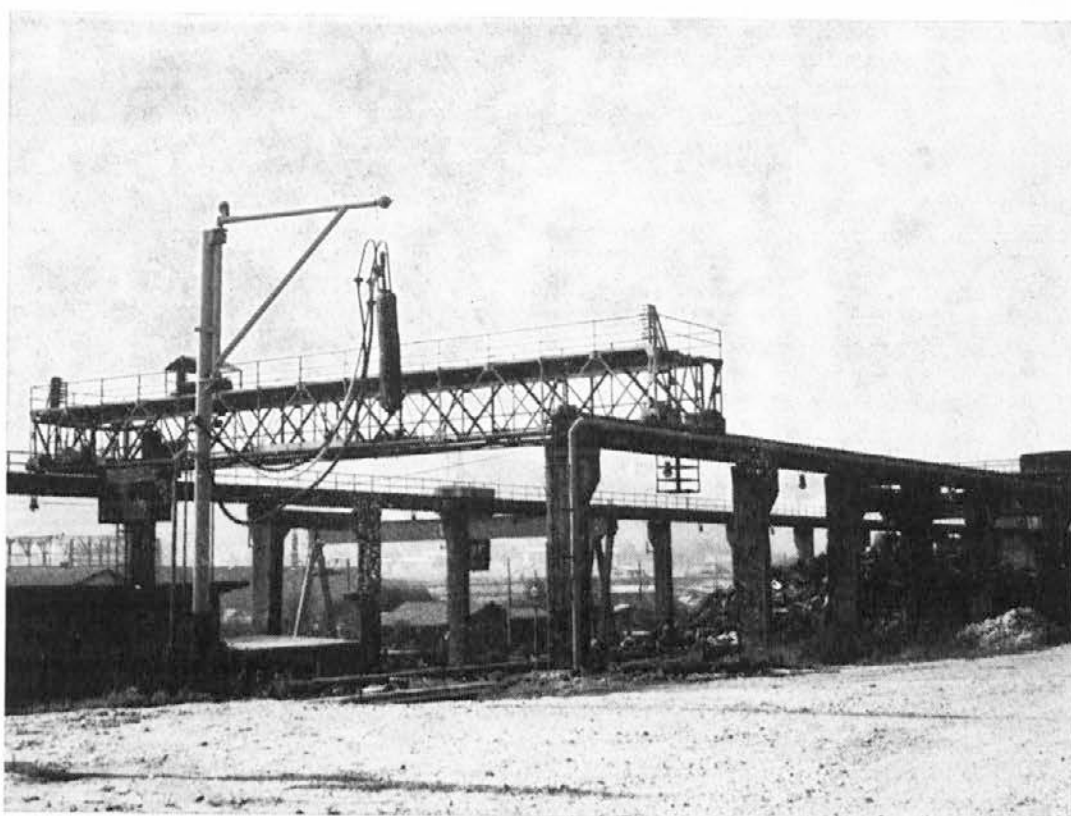
današnjih in bodočih razmerah ob vse večji zahtevnosti tržišča.

Za pravilno načrtovanje potreb po kadrih bo potrebno bolj kot do zdaj v razvojno delo vključevati za to odgovorne službe. Vsak razvojni načrt predvideva in mora predvideti potrebne kadre. Že takrat, ko se odloča o posameznih investicijah v proizvodne naprave, ne smemo zanemariti ali imeti investicijo v kadre za manj vredno. Novo in najsodobnejše proizvodno sredstvo brez usposobljenega delavca, ki bi upravljal z njim, je lahko nerentabilno.

Uporabljati bo potrebno nove navade, stare pa opustiti, med njimi tudi navado, da zahtevamo delavca takrat, ko je proizvodno sredstvo ali naprava pripravljeno za obratovanje. Ker se potrebni strokovni kader ni pravočasno planiral in pripravil, se zadovoljimo tudi z neustreznim kadrom, posledica tega pa je nestrokovno delo, prekomeren izmeček, nizka storilnost dela, nepotrebne okvare na proizvodnih sredstvih, posredno s tem pa nižji dohodek podjetja in končno tudi nižji osebni dohodki zaposlenih.

Konjunktura ali recesija v gospodarstvu vedno prinaša poleg drugih tudi kadrovske probleme in težave v enem ali drugem smislu. V obeh primerih se povečuje fluktuacija delavcev, posebno še v času konjunktura, ko nastopa preplačevanje strokovnih delavcev. V tem primeru se povečuje migracija, odpirajo se večje možnosti za zaposlitev doma in v tujini. Gospodarska kriza prav tako prinaša kadrovske probleme. Iz delovnih organizacij, ki gospodarsko slabše stojijo, odhajajo v večji meri najbolj strokovno usposobljeni delavci, ki iščejo zaposlitev tam, kjer je možnost večjega zaslužka. Odhajajoči strokovno usposobljeni kader pa je takrat najbolj potreben podjetju, pojavlja pa se višek manj strokovno usposobljenih in NK delavcev. Tako situacijo smo že imeli v železarni.

Zaključimo lahko, da je investiranje v kadre potrebno v obeh primerih, takrat ko gre podjetju dobro ali slabo.

Pri starem železu

Stražar

Ena od osnovnih nalog na področju kadrovanja je izdelava perspektivnega načrta potreb po kadrih in načrta izobraževanja. Realen perspektivni načrt potreb po kadrih je lahko izdelan edino v tesnem sodelovanju s posameznimi vodilnimi in strokovno vodstvenimi delavci ter ustrezno službo. Za tako sodelovanje je bilo do sedaj vedno premalo časa. Čas se bi že našel, a poslušna ni bilo.

Letni načrti potreb po kadrih, ki slonijo na perspektivnih dolgoročnih načrtih, morajo določiti vire oziroma načine zagotovitve po zahtevnosti in številu, kot npr.: s štendiranjem, izrednim študijem zaposlenih, vključevanjem mladine v uk, razpisom, osebnimi stiki ipd. Končno pa tudi zagotoviti za to potrebna finančna sredstva.

V železarni Ravne smo v 1969. letu občutno povečali število zaposlenih (kot je že omenjeno) — za 191 delavcev, zato se je bati, da nismo zaposlovali dovolj racionalno. Ob nižji gospodarski rasti, ki se do neke mere že napoveduje, lahko v železarni zopet pride do presežka določenega števila delavcev, in to zopet pri NK in strokovno manj usposobljenih delavcih. Da do tega ne bi prišlo, je potrebno, da že sedaj vsak na svojem delovnem mestu sam pri sebi ugotovi racionalnost zaposlitve samega sebe in podrejenih. Bolje je to sedaj, ko je še čas, kot potem predlagati, kateremu delavcu naj preneha delovno razmerje zaradi presežka števila zaposlenih. Če damo roko na srce in pogledamo resnici v oči, bo vsak v neposredni okolici svojega delovnega mesta ugotovil, da delovni čas le ni vedno in povsod dovolj pravilno izkoriščen. Dokaz za to je, da se morajo ob začetku vsake izmene vhodna vrata v podjetje zapreti z namenom, da se zagotovi pravočasni prihod na delo. Vratarji morajo ob tem poslušati največ kletvic, posamezniki pa so pripravljani tudi fizično obračunati z vratarjem, zato ker mislijo, da je to kaprica vratarja. Ob vsem tem dogajanju ves vodstveno strokovni ka-

der stoji ob strani, čeprav je najbolj poklican, da skrbi za racionalno izkoriščanje delovnega časa na svojem področju dela. Tu bi morala odigrati svoj namen premija, a ne osebna stimulacija vratarja.

Če vzamemo, da je v železarni Ravne zaposlenih 3500 delavcev in da to število delavcev z 1-minutno zamudo prične z delom, je to 58 ur izgubljenega delovnega časa. Če pa zamudimo s pričetkom dela 5 minut in končamo z delom 5 minut prej, je to 583 ur dnevno neizkoriščenega delovnega časa. 583 ur pomeni, da v železarni obstaja možnost dodatne zaposlitve 74 novih delavcev s predpostavko, da ti ne bodo zamudili na delo. Že ob začetku in koncu dela je veliko rezervnega časa, kaj šele, če bi analizirali neizkoriščen delovni čas v posamezni izmeni.

Vsa ta nametana vprašanja, obravnavana v tem prispevku, so elementi, ki jih je potrebno obravnavati tudi pri izdelavi perspektivnega načrta potreb po kadrih. Bolj kot doslej bomo v železarni morali upoštevati pravočasno usposobitev potrebnega kadra skozi razne oblike izobraževanja. To bomo lahko dosegli edino s pravilnim pristopom in odnosom do obravnavanega področja dela.

Franc Golob

ZDRUŽENJE REZERVNIH VOJAŠKIH STAREŠIN SI JE ZAČRTALO BODOČE DELO

Dne 19. novembra je bila na Ravnah prva seja občinskega odbora Združenja rezervnih vojaških starešin. Na sejo so bili povabljeni tudi člani komisij za strokovno vzgojo, osebna vprašanja in tisk in propagando. Predsednik občinskega odbora, ki je bil izvoljen že na redni letni konferenci, rezervni podpolkovnik Pavle Grubelnik, je seznanil člane z bodočimi nalogami občinskega odbora in osnovnih organizacij. Za podpredsednika odbora je bil izvoljen tov. Ludvik Smonker, načelnik odseka za NO pri občinski skupščini Ravne, za tajnika tov. Vojteh Wlodyga, ter za blagajnika tov. Jože Podbevšek. Za predsednika nadzornega odbora so izvolili Rajka Jelenka, za predsednika strokovne komisije Franca Marolta, za predsednika komisije za kadrovska vprašanja inž. Cirila Gregorja ter za predsednika komisije za tisk in propagando Rudija Čretnika, dipl. veterinarja s Prevalj.

Poročilo o skupščini republiškega odbora je podal Ludvik Smonker ter nakazal naloge tega združenja v bodoče. Na podlagi temeljite razprave so prisotni sklenili, da bo organizacija v bodoče delovala v teh smereh.

Prvo in najbolj važno je vprašanje strokovne vzgoje svojih članov. V ta namen bodo imeli v prihodnjem letu tudi ostro streljanje, stremeli pa bodo tudi za tem, da se čimveč starešinskega kadra vključi v strelske družine na svojih območjih. Nadalje nameravajo v vseh centrih občine razstaviti novejšo dosežke oborožitve JLA. Da ne bo v bodoče nezanimanja za strokovna predavanja, bodo pripravili nekaj predavanj tudi po vojaških položajih članov.

Glede tiska so sklenili, da naj ne bo nobene člana združenja, ki ne bi bil naročen na »Našo obrambo«, priporočajo pa svojim članom, naj se naroče na »TV-15«, Front oziroma na »Narodno armijo«.

ZAHVALA

Ob nedavni izgubi moje ljubljene mame

STEFKE MIKLAVČIČ, ROJ. GOLOB,

sem dolžna iskreno zahvalo vsem, ki so mi bili ob tej težki uri v tolažbo in pomoč. Hvala tov. Lojzetu Krivogradu ter njegovi soprogi, tov. Gusti Dokl in Anici Goltnik za njihovo nesebično pomoč. Za vso pozornost in razumevanje, sočustvovanje in poklonjeno cvetje se zahvaljujem vsem nadrejenim v železarni in vsem sodelavcem. Iskrena hvala ravenskim planincem, ki so mamko kot dolgoletno članico slovenskih planinskih društev spremljali na njeni zadnji poti, in ravenski godbi za žalostinke. Končno vsem, ki so se zadnjič poslovili od nje in njen grob pokrili s cvetjem, ki ga je vedno tako ljubila, iskrena hvala.

Marica Miklavčič

Prav tako nameravajo v prihodnji sezoni organizirati smučarski patroljni pohod, na katerega so povabili tudi predstavnike in tekmovalce športnih in drugih organizacij, predvsem člane obmejnih enot-graničarje ter pripadnike Ljudske milice. Vsako leto pa naj bi bil organiziran kondicijski pohod za vse člane, ki naj bi nosil ime »Spominski pohod inž. Leopolda Gamsa«, ki je bil dolgoletni predsednik občinske organizacije ter je preminil v letošnjem letu.

Udeležiti se nameravajo tudi pokaznega streljanja z novim sodobnim orožjem, seveda v sodelovanju z enotami JLA, katere, upajo, jim ne bodo odrekle sodelovanja. Seveda bi ta program strokovnega dela izvedli z vsemi člani iz občin v koroški regiji, to je Ravne na Koroškem, Dravograd, Slovenj Gradec in Radlje ob Dravi.

Na seji je bil tudi govor, da naj se združenje rezervnih vojaških starešin ne loči, razen strokovnih vprašanj, od Združenja zveze borcev, ter bo tudi s to organizacijo še nadalje v tesnih stikih. V letu 1970 pa nameravajo prikazovati svojim članom več strokovnih filmov z vojno tematiko in iz civilne zaščite. Na predvajanje teh filmov bodo povabili tudi mladino, da se seznanijo z nalogami o splošni ljudski obrambi. Opredelili so tudi naloge posameznih komisij, tako da se bo strokovna komisija ukvarjala z vprašanji časa in razporeditve predavanj, z metodami posameznih predavanj, učnimi pripomočki ter sodelovala z upravnimi organi pri občinski skupščini ter poveljstvu JLA. Komisija za osebna in kadrovska vprašanja se bo predvsem pozanimala za vprašanja napredovanj, evidenco na predavanjih ter podelitev odlikovanj zaslužnim članom.

Člani komisije za tisk in propagando bodo poskrbeli za čimveč naročnikov na strokovno literaturo ter za obveščanje javnosti o delu organizacije v časopisih, lokalnih listih ter mogoče s krajšimi filmskimi reportažami.

Rezervni starešinski kader pa se pripravljajo tudi za dan JLA, ko bodo po posameznih krajih občine svečane akademije, člani te organizacije pa bodo na ta dan obiskali tudi pripadnike obmejnih enot, graničarje, skupaj s predstavniki SZDL, mladino in drugimi člani družbenopolitičnih organizacij.

Franjo Srebotnik

Če si zjutraj zasadil drevo, ne moreš opoldne počivati v njegovi senci.

TABOR SUTJESKA

»Tabor Sutjeska« se imenujejo vsakoletna medrepubliška srečanja pionirjev osnovnih šol. Vsako republiko zastopa skupina desetih pionirjev, šoli pa, ki se s svojo ekipo sme udeležiti takega srečanja, je to veliko priznanje za njene uspehe.

Ravenski osnovni šoli za njeno letošnjo udeležbo na taboru Sutjeska iskreno čestitam.

Tabor Sutjeska Šmihel pri Novem mestu

Dne 2. julija 1969 smo učenci osnovne šole Prežihovega Voranca na Ravnah na Koroškem ob 9.30 prispeli v Šmihel pri Novem mestu. Stanovali smo v dijaškem domu. Prispeli smo prvi. Popoldne smo sprejeli še ostalih 50 otrok iz bratskih republik. Kmalu smo se spoprijateljili. Dnevni red je bil takle:

ob 7. uri smo vstajali, se do 8. ure uredili in odhiteli k zboru. Nato smo po četah odšli k zajtrku. Ko smo se najedli, smo navadno odšli v Novo mesto ali pa na kak krajši izlet. Po vrnitvi v dom smo ob 12. uri kosili in nato odšli k počitku, ki je trajal do 15. ure ali 15.30. Po počivanju smo na dvorišču igrali odbojko. Po malici pa smo odšli na pravo odbojgarsko in nogometno igrišče. Ko smo se razigrali, smo odšli proti domu, kjer so nas že čakale skrbne kuharice z večerjo. Navadno smo se po večerji pripravljali za nastope ali ples. Ob 9. uri pa nam je klarinetist Nikola zaigral Tišino. Tako se je končal naš »delovni dan«.

Že prvi dan po prihodu smo formirali štiri čete in izvolili komandanta tabora. To je bil Zvonimir Blagojevič iz Požarevca, zapisničarica pa je bila Majda Šarman. Vodili so nas štirje vzgojitelji: Branko, Tone, Slavica in Jožica. Prav toliko je bilo tudi čet: Cankarjeva, Gubčeva, Tomšičeva in Šercerjeva, vsaka je štela petnajst članov.

Vreme nam je bilo skoraj vseskozi naklonjeno. Učitelji so nas seznanjali z Novim mestom in njegovo zgodovino. Ko je bil partizanski miting na Gaberjaku, ki so se ga udeležili bivši borci in aktivisti gorjanskega bataljona, smo nastopali tudi mi. V torek, dne 8. julija, pa smo se odpeljali v Ljubljano k tovarišu Janku Rudolfu, ki smo mu pripravili kratek program. Večkrat smo odšli tudi v kino. Kopali smo se samo trikrat — v mrzli Krki in v Dolenjskih Toplicah. V domu smo urejali tudi stenski časopis. Med tritedenskim bivanjem v Šmihelu smo spoznali košček naše Slovenije, to je Dolenjsko.

V Kostanjevici na Krki smo si ogledali galerijo in pleterski samostan. Spoznali smo tudi težko delo v treh tovarnah: v Novoteksu, IMV in Krki, tovarni zdravil. 15. julija nas je počastil z obiskom pisatelj France Bevk. Imeli smo tudi orientacijski pohod. Videli smo ribogojnico in aerodrom.

Zelo smo bili veseli, ko smo izvedeli, da bomo odšli na tridnevno taborjenje v naravo na Rog. Tam smo spoznali delček partizanskega trpljenja. Na Bazi 20 so nas pričakali bivši partizani in nam pripovedovali o narodnoosvobodilnem gibanju na Rogu in v bližnji okolici. Videli smo tudi partizansko bolnišnico Jelendol.

V nedeljo smo pripravili prtljago in se odpeljali v dom. Bližal se je konec našega

brezskrbnega življenja v Šmihelu in nato smo še zadnjič odšli v Novo mesto po spominke.

Na poslovilnem večeru smo bili zadnjič skupaj, zato so se nekateri veselili doma, nekateri pa so jokali. Zgodaj zjutraj so najprej odšli Makedonci iz Skopja. Vsi smo jih spremljali in se zadnjič poslovili od njih. Čez nekaj časa so od nas odšli Črnogorci iz Titograda, Srbi iz Požarevca in Hrvatje iz Pazina. Vsi ganjeni do solz smo se še zadnjič objeli in si obljubili, da si bomo redno dopisovali. Zadnji smo odšli mi, ravenški pionirji, in Bosanci. Tudi mi smo se od njih težko ločili. Nedolgo za tem smo že sedeli v kombiju in se vračali domov.

Tako lepih počitnic še nismo doživeli, odkar hodimo v šolo. Zato se še enkrat zahvaljujemo Zvezi borcev, ki nam je omogočila ta prijetni počitek.

Udeleženci: Beno Kotnik, Boris Legner, Dušan Bevc, Mitja Živič, Dušan Krivograd, Irena Živič, Majda Šarman, Danica Pušnik, Anka Borovnik in Danica Praper.

Med pionirji iz Gradišta

V Veliko Gradišče sem prispela 13. avgusta. Slovak iz Kovačice, Hrvat iz Petrove gore in Srb s Kosovega polja so bili gostje pionirjev osnovne šole Ivo Lola Ribar, Makedonci in Črnogorci pa jim na povabilo niso odgovorili. Sprejel nas je ravnatelj osnovne šole, ki nas je razmestil po domovih.

V Gradištu sem ostala dva dni. Spoznala sem nove prijateljice pa tudi mesto. Kraj se razlikuje od naših Raven. Nimajo trga, temveč le široko ulico, v kateri so trgovine in razni uradi, okrog pa manjše, z vinsko trto in prikupnimi vrtički obdane hišice. Poleg osnovne šole imajo še SEŠ.

15. avgusta zjutraj smo se odpeljali v Beograd. Mesto smo si le površno ogledali. Popoldne pa smo se odpeljali proti obali. Na

Brač smo prispeli naslednji dan ob 10. uri. Razmestili so nas po šotorih. Nekateri pa smo odšli v privatna stanovanja.

Zjutraj smo vstajali ob 6. uri, pospravili postelje in ob 7. uri smo imeli zajtrk. Po zajtrku smo običajno do 9. ure igrali odbojko, nato pa odšli na kopanje. Če je bilo vreme oblačno, smo se sprehajali. Pogosto smo odšli na ameriško grobišče, ogledali pa smo si tudi cerkvi v Sutivanu in Supetaru. Kosili smo ob 12. uri, popoldne pa zopet odšli na kopanje ali v mesto. Večerjali smo ob 6.45. Po večerji pa smo gledali televizijski program, odšli v kino ali na sprehod, včasih pa tudi na ples.

Bivanje med pionirji iz Gradišta je bilo prijetno. Jezik nas ni motil pri pogovoru in z mnogimi sem navezala prijateljske stike. Prehitro pa je prišel 1. september, ko smo se morali posloviti.

Cvetka Britovšek, 7. b razred

Zmeraj narobe

V državi Kansas je senator Hodges nadziral največjo kaznilnico. Ravnatelj ga je naprosil, naj bi zbranim kaznjencem spregovoril nekaj besed, ki bi jim koristile v bodočem življenju. Hodges na to ni bil pripravljen, vendar ni hotel odkloniti in je pričel govoriti sedemsto kaznjencem:

»Spoštovani državljani!«

Tedaj se domisli, da tako ni prav, in popravi:

»Dragi jetniški tovariši!«

Med udeleženci zborovanja se zbudi obenjaška veselost, senator pa skuša ostati miren in nadaljuje:

»Pravzaprav ne vem, kako naj vas imenujem. Toda zatrjujem vam, da sem zelo vesel, ko vas vidim zbrane v takem številu...«

Diplomat — človek, ki se spomni rojstnega dne kakšne ženske, pozabi pa letnico rojstva.

Samota

STROKOVNA POSVETOVANJA IN RAZISKAVE

POSVETOVANJE O PLAMENSKEM IN INDUKCIJSKEM POVRŠINSKEM UTRJEVANJU JEKLA

Dne 11. novembra 1969 smo imeli v železarni Ravne na obisku g. inž. Overkotta iz zelo znane zahodnonemške firme Peddinghaus. Pri tej firmi nameravamo v prihodnjem letu kupiti naprave za plamensko površinsko utrjevanje jekla, ki ga v naši železarni že dolgo pogrešamo, naročniki pa tak način toplotne obdelave vse pogosteje zahtevajo pri mnogih naših izdelkih.

Izkoristili smo navzočnost tega izkušene strokovnjaka — izrednega praktika, da je širši krog naših sodelavcev seznanil s tem, za nas zelo zanimivim in popolnoma novim področjem.

Predavanje je bilo zelo zanimivo in bogato z informacijami, tako da smo predavatelja naprosili, da bi ob priložnosti vsaj del njegovega predavanja tudi objavili.

Jože Rodič, dipl. inž.

RAZISKAVE IZBOLJŠANJA KVALITETE JEKEL ZA CEMENTACIJO

Legirana jekla za cementacijo predstavljajo pomemben delež v našem proizvodnem programu. Zahteve potrošnikov so vedno ostreje glede čistosti jekla in velikosti zrna.

Ker je to ena izmed najpomembnejših raziskovalnih nalog, smo predlagali del te obširne raziskovalne naloge za diplomsko temo našega štipendista Jožeta Koželnika. V diplomskem delu naj bi s pomočjo metod matematične statistike ugotovil iz razpoložljive kontrolne dokumentacije najpomembnejše sklepe in predlagal potrebne spremembe v tehnologiji za boljše kvaliteto. Glavni namen tega dela je bil spoznavanje moderne metode obdelave podatkov za izboljšanje tehnologije, ki je pri vsakodnev-

nem delu modernega raziskovalca nujno potrebna. Diplomsko delo pa rabi tudi kot koristen primer in vzor za mnoge druge elaborate, za druge raziskovalce in za naslednje diplomante. Obenem pa z dobrimi diplomskimi deli tudi sodelavcem na inštitutih in fakulteti prikažemo strokovni nivo našega raziskovalnega dela, ki naj bi ga med seboj čim bolj uskladili.

Zadnjo besedo bodo tovarišu Koželniku rekli profesorji na zagovoru diplomskega dela, vendar lahko že predtem ugotovimo, da mu je delo dobro uspelo in da se je do podrobnosti seznanil z modernimi metodami raziskovalnega dela. To je dokazal na strokovnem posvetovanju dne 23. oktobra tega leta s poročilom o praktičnem delu svojega diplomskega dela. Precej sklepov je bilo prav pomembnih in praktično zelo zanimivih. Pri tem pa je na posvetovanju tudi sam od naših jeklarjev dobil precej pojasnil in napotkov, ki mu bodo koristili pri zagovoru diplomskega dela.

V jeklarni ekipa pod vodstvom šefa sklopa dipl. inž. Doboviška ločeno od te raziskave preizkuša različne tehnologije in jih primerja med seboj na osnovi metalografskih preiskav. Pri tem delu bodo prav koristno rabili za marsikatero razlago tudi rezultati raziskav, zbrani v omenjenem diplomskem delu. Vse to pa bo šele prvi del raziskovalnega dela na poti h končnemu cilju — kvaliteti, kakršno zahtevajo naši kupci. Izbrane tehnologije bo treba nato še z večjo serijo šarž preizkusiti in vpeljati v redno delo.

Jože Rodič, dipl. inž.

POSVETOVANJE O TOPLOTNI OBDELAVI V ZAGREBU

V času od 5. do 7. novembra 1969 je bilo v Zagrebu posvetovanje o aktualnih proble-

mih sodobne toplotne obdelave jekel, ki sta ga organizirala inštitut za proizvodnjo pri fakulteti za strojništvo in ladjedelništvo v Zagrebu in Metalbiro Zagreb.

Stiki z zagrebško strojno fakulteto, ki je zelo aktivna tudi na področju raziskav metalurškega področja, posebno pri spoznavanju uporabnih lastnosti, so za železarno Ravne izredno zanimivi. Veliko število študentov, bodočih inženirjev v strojništvu in ladjedelništvu, se že na fakulteti podrobno spozna z našimi jekli, in to tem bolj, čim boljša je naša povezava s fakulteto pri raziskavah. Z rezultati raziskav na fakulteti, ki je center raziskovalne dejavnosti zagrebškega industrijskega bazena, dobivamo od njih iniciative raziskovalnih tem, ki so aktualne za reševanje tehnoloških problemov industrijskih podjetij v okolici Zagreba. Zato smo se z vodstvom inštituta zagrebške strojne fakultete dogovorili za program skupnih raziskav v letu 1970.

Posvetovanje je bilo po strukturi in številu udeležencev (98) za nas zelo zanimivo, zato je železarna Ravne prispevala pet referatov, ki so bili v skladu s tematiko posvetovanja in so pokazali aktivnost železarne Ravne na nekaterih obravnavanih področjih. Okvirne teme naših referatov so bile naslednje:

— Problematika razogljčenja jekla pri toplotni obdelavi;

— Posebnosti metod za določevanje globine razogljčenja in velikosti zrna pri posameznih vrstah jekel;

— Preizkušanje obrobne kaljivosti cementiranih jekel in kaljivosti plitko kaljivih orodnih jekel;

— Preizkušanje meroobstojnosti in praktični rezultati teh raziskav za jekla železarne Ravne;

— Izkušnje železarne Ravne z uporabo metod matematične statistike v razvoju modernega sistema integralne kontrole kvalitete in pri raziskovalnem delu za reševanje tehnoloških problemov in osvajanje nove proizvodnje.

Strojna fakulteta je prispevala dve predavanji:

— Izbira in karakteristike sodobnih postopkov toplotne obdelave zobatih koles;

— Vpliv osnovnih parametrov toplotne obdelave na deformacijo prokron 5 in EC 80.

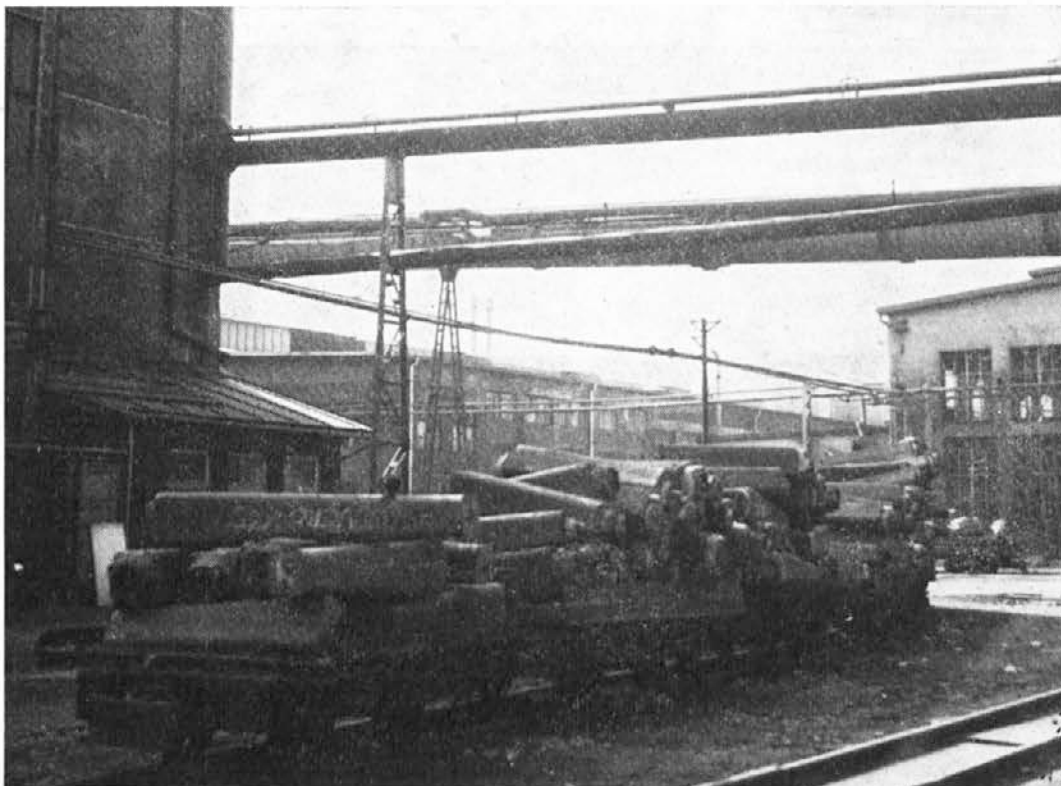
Predavatelj dr. Beguin iz Švice je govoril o uporabi varovalnih atmosfer pri toplotni obdelavi in o za to potrebnih napravah.

Gospod inž. Overkott iz firme Peddinghaus — Zah. Nemčija, ki je po posvetovanju obiskal tudi železarno Ravne, je predaval o postopkih in uporabnosti indukcijskega ter plamenskega površinskega kaljenja.

Predstavnika Degusse iz Frankfurta sta predavala o vplivu nitriranja tenifer in postopka sulf-inuz na obrabno obstojnost in izdržljivost proti dinamičnim obremenitvam.

V popoldanskem času so bile v kalilnici demonstracije, med katerimi je bil najzanimivejši postopek tenifer nitriranja (v Jugoslaviji imata to napravo samo omenjeni inštitut in ISKRA) in uporaba varovalne atmosfere firme Borel.

Jože Rodič, dipl. inž.

Mali vlak

ČRNI HUMOR

Mož ženi: »Ti tvoji neumni poskusi samomora! Pogledj samo račun za plin!«

KULTURNA KRONIKA

OBRAZI V LIKOVNEM SALONU

Prva razstava likovnega salona v letošnji sezoni je predstavila dva nova likovnika — kiparja *Janka Dolenca* iz Vuzenice in študentko slikarstva 4. letnika akademije v Ljubljani *Radeljčanko Vido Slivniker*.

Slivnikerjeva se je predstavila večinoma v olju (zaradi pomanjkanja prostora so ostale njene grafike za ogled kar v mapi), Dolenc pa z lesenimi plastikami. Oba sta v glavnem prikazala obraze, tako da so obrazi tisto, kar je s te razstave, ki je bila zelo dobro obiskana, ostalo najbolj v spominu.

Le malo je *Slivnikerjeva* pokazala olj, na katerih ne bi bilo žensk v različnih situacijah in različnih razpoloženjih; precej je bilo avtoportretov. Gotovo pomeni motivno tako ozek repertoar določeno pomanjkljivost, je pa naravna posledica nekoliko ozkega načina življenja na relaciji predavalnica—internat—dom.

Nobeden od teh obrazov ni sproščen, srečen; za vse je značilna otožnost, osamelost, zaprtost vase, strmenje v nevidno ogledalo ter raziskovanje lastnih potez in značilnosti v njem. To raziskovanje ženske duše lahko postane dragocena posebnost in karakteristika mlade slikarke, če jo bo seveda gojila in poglobljala naprej.

Obvladanje barv in zanesljivost pri njihovem komponiranju je nadaljnja značilnost *Slivnikerjeve*. Vplivi akademije niso očitni, čeprav je nekoliko modna morda manira, da je človek oziroma obraz postavljen nesorazmerno nizko na platno in je nad njim precejšnja praznina. O kompoziciji sicer ne moremo soditi prav zato, ker je šlo večinoma za prikaz posameznikov, ki niso s te plati predstavljali nobenih problemov.

Grafike (žal jih je bilo le malo) so prikazale slikarko v novi dimenziji pogumne, vsečne in vendar žensko rahle abstrakcije predmetov, ki ponovno dokazuje izreden smisel za barvne kombinacije.

Če strnemo dosedanje ugotovitve, vidimo, da je prva javna razstava mlade študentke slikarstva pokazala simpatičen umetniški profil, ki je že na prvi razvojni stopnji vreden pozornosti in priznanja, daje pa tudi upravičeno upanje, da bo *Slivnikerjevo* življenje izkustveno in miselno razširilo, s tem pa obogatilo tudi njen izraz.

Janko Dolenc je, kljub temu da se je javnosti predstavil razmeroma pozno — v zrelih letih, že znan in priznan umetnik, o katerem smo lahko precej brali v dnevnem časopisju. Zato ga ni treba posebej predstavljati. Če bi človek tudi ne vedel, da je talent za rezbarjenje lesa pri *Dolenčevih* v družini, bi zaslutil v njegovih figurah in obrazih sorodnost s cerkvenim rezbarstvom. Je pa *Dolenčeva* umetnost vsebinsko dvignjena v občečloveško veljavna razmerja, je globoko, skoraj grenko življenjska in ji je s cerkveno skupna le malce otožna, resignirana nota, spoznanje zrelega moža, da je na svetu več trpkega, bridkega in žalostnega kot veselega.

Dolenčevi iz lesa izrezani obrazi niso ne obtožba ne upor, temveč sprejemanje življenja takšnega, kakršno je. Presunljivi so v svojem miru, magično močni v svoji preprostosti.

Oba razstavljavca sta tvorila ubrano celoto in je treba vodstvu likovnega salona izreči priznanje za izbiro tako posrečene kombinacije. Žal se je ponovila kronična koroška bolezen — razstava je bila pre malo popularizirana v javnosti, časniki ji niso odmerili prostora, ki bi si ga zaslužila. Škoda ima pri tem predvsem *Slivnikerjeva*, ki si je za svojo prvo razstavo izbrala prav Ravne (ne dvomimo npr., da bi jo bil sprejel tudi mariborski razstavni salon *Rotovž*).

O tem trdovratnem neinformiranju slovenske javnosti o ravenskih kulturnih dogodkih bo treba razmisliti ter potem ukreniti potrebno, da se bo stanje izboljšalo.

DVA KONCERTA APZ TONE TOMŠIČ IZ LJUBLJANE

V soboto, 22. novembra, sta bila na Prevaljah in Ravnah koncerta akademskega pevskega zbora *Tone Tomšič* iz Ljubljane, ki sta bila srednje obiskana. Ker ju je priredila občinska zveza kulturno-prosvetnih organizacij, vidimo, da uspešno nadaljuje že v prejšnji sezoni začrtano pot organizacije kvalitetnih prireditev, ki jih tudi primerno razporeja po dolinskih središčih. To je samo pohvale vredno, in želimo, da bi bilo za tako dejavnost zagotovljeno dovolj denarja.

n. r.

NOVE KNJIGE V STROKOVNI KNJIŽNICI

3338/19	1969 Book of ASTM standards, Part 19, Gaseous Fuels; Coal and Coke 1969.
4709/3	Container Handbuch 3. 1969.
4714	Glossary of terms used in quality Control 1969.

4715	Rosow E., Introduction to the principles and application of Sampling plans by Attributes 1969.
4716	Priručnik za rad rukovodilaca u radnoj organizaciji 1969.
3587/156	J. Žvokelj, Preiskava anizotropnosti mehanskih lastnosti težkih kovaških odkovkov v odvisnosti od načina izdelave talin 1969.
3587/157	R. Brifah, Vrtilno-upogibni poskusi jekla VCV 150 1969.
3587/158	T. Lavrič, Ločenje oksidnih vključkov z metodo kloriranja 1969.
1375/a	K. Schreyer, Werkstückspanner 1969.
4717	Miroslav Dolejši-dr. V. Tomek, Elektrické odporové pece a sušárny 1967.
4718	D. Keler, M. Maričević, V. Srb, Elektromonterski priručnik 1969.
4719/1	Industrijska pnevmatika 1969.
4719/2	Gradivo seminarja o avtomatizaciji s pnevmatiko 1968.
4719/3	Pnevmatika v industriji 1969.

VOJAKI SO VOŠČILI

Naši sodelavci, ki služijo vojaški rok v Srbiji, so z nekoliko zamude, pa vseeno od srca zaželeli kolektivu železarne mnogo delovnih uspehov in voščili ob dnevu republike.

DVE ČESTITKI

Naš sodelavec *Ivan Kop*, dipl. inž. elektrotehnike, je na tehniški visoki šoli v Münchnu diplomiral dodatno še za inženirja gospodarstva. K uspehu mu sodelavci iskreno čestitamo.

Dne 26. novembra 1969 je v Ljubljani z odličnim uspehom diplomiral za inženirja metalurgije naš *Jože Koželjnik*. Od srca čestitamo sodelavci.

Zlata preproga

ŠPORTNE VESTI

Blok

ODBOJKA

Že v zadnji številki smo zapisali, da bomo tokrat objavili nekaj o odbojki, in našo obljubo bomo tudi izpolnili.

V Informativnem fužinarju smo že pisali o spomladanskem delu občinske mladinske odbojarske lige, tokrat pa bomo obravnavali jesenski del. Ta panoga športa se je prav letos jeseni še bolj razširila in povemo lahko, da se nam je prvič v zgodovini odbojke na Koroškem predstavila z uspešno organiziranim in tudi izvedenim tekmovanjem po ligaškem sistemu za MLADINKE! Poleg 8 ekip mladincev je v jesenskem delu nastopilo tudi 6 ekip mladink. To je res pravi razcvet odbojke pri nas in strokovnemu odboru za odbojko pri ObZTK kot iniciatorju in organizatorju tega tekmovanja ter vsem igralcem in igralkam kakor tudi njihovim klubom in aktivom naše iskrene čestitke. Res je sicer, da o tej ligi ne moremo govoriti kot o neki popolnoma uradni, strogo z legitimacijami in točno določeno starostno mejo, saj so v njej tekmovali tudi mladinski aktivni, katerih igralke in igralci so bili starejši od 20 let, vendar je res, in to je najbolj važno — DA SE JE IGRALO, da je bilo med ekipami mladincev 28 dvobojev in pri ekipah mladink 15 dvobojev ali skupaj 43! Če pri tem omenimo, da je potrebno za eno ekipo najmanj 6 igralcev ali igralcev, potem vidimo, da smo imeli redno 5 oziroma 7 tednov zapovrstjo enkrat tedensko zbranih na odbojarskih igriščih v Reki, na Ravnah, na Prevaljah, v Mežici, Žerjavu in Črni najmanj 84 igralcev ali igralk!

Za tekmovanje pa se je potrebno tudi pripravljati, torej lahko število, ki se zbira tedensko, najmanj podvojimo. In to je prav tisto, kar želimo, čimveč mladine na športnih igriščih, čimveč zdravega razvedrila, športne borbe in tovarštva med vrstniki, pravega športnega, plemenitega tovarštva. V tem vidimo največji uspeh tega tekmova-

nja, in ko bo strokovni odbor za odbojko pri ObZTK v prihodnjem, 1970. letu to tekmovanje — koroško mladinsko odbojarsko ligo — zopet razpisal, lahko tekmovanje že spravi v prave uradne okvire s točnimi pravili in boljšo sodniško službo, in prepričani smo, da bo tudi uspelo. Led je namreč predrtn, in to je najvažnejše.

Čeprav veljajo naše čestitke vsem ekipam, si le pogledjmo njihovo razvrstitev:

MLADINKE: 1. ŠSD gimnazija Ravne 10 točk, 2. mladinski aktiv Reka 8, 3. ŠSD Mladost Prevalje 6, 4. TVD Partizan Mežica 4, 5. ŠSD Pionir Ravne 2, 6. ŠSD IC Ravne 0.

MLADINCI: 1. mladinski aktiv ŽR 14 točk, 2. TVD Partizan Mežica 12, 3. ŠSD gimnazija Ravne 10, 4. TVD Partizan Žerjav 8, 5. mladinski aktiv Reka 6, 6. ŠSD IC Ravne 4, 7. TVD Partizan Črna 2, 8. ŠSD Mladost Prevalje 0.

NAŠI OLIMPIJSKI KANDIDATI

Veseli smo lahko vsi Korošci. Pomagamo pa lahko, da bodo veseli tudi skakalca brata Pudgarja, tekača Bauče in Dretnik ter odbojkarja Gostenčnik in Štehnar. Teh šest vrlih koroških športnikov so namreč zapisali med olimpijske kandidate! Čast za njih, obveznost za nas — obveznost za njih, čast za nas! Omogočiti jim moramo uspešno vadbo, to je najmanj, kar si zaslužijo. In takrat bodo tudi veseli in hvaležni!

-ate-

STRELJANJE

Strokovni odbor za strelski šport pri ObZTK Ravne je organiziral III. občinsko kontrolno tekmovanje v streljanju z zračno puško. Tekmovanje je bilo 20. novembra 1969 na strelišču DTK na Ravnah. Med seboj se je pomerilo 15 članov in mladincev ter 17 pionirjev. Posebno med pionirji so bile precej lepe borbe za prvo mesto in je

bilo doseženih nekaj dobrih rezultatov, čeprav se je večina prvič pomerila na večjem tekmovanju.

Najboljši pionir je nastreljal 127 krogov, in sicer Rado Šrot, sledijo Tone Kolar 125, Marjan Draksler 123, Milan Antonič 123, Ivan Gmajnar 120, Ivan Draksler 117, Franjo Jež 117, Jože Potočnik 116, Jože Šuler 110, Slavko Cifer 109 itd.

Pri članih je bil zopet najboljši Anton Špegel s 355 krogi, sledijo Hinko Pepevnik 339, Vinko Zatlter 335, Edi Praper 327, Stan-ko Bricman 324, Jože Podbevšek 324 itd.

Tekmovanja so se udeležili tudi trije strelci strelske družine »Tone Okrogar Nestl« Mežica, drugi so bili domačini. Tekmovanja pa se ni udeležil nihče iz strelske družine »Kristl Markovič« Črna, čeprav je v tej družini precej mladih, nadarjenih strelcev. Upamo, da bodo ti strelci prihodnjič s svojo udeležbo pokazali, kaj znajo.

-ervi-

Zdravilo

V pogovoru o nespečnosti in zdravlju proti njej je publicist John Erskine povedal:

»Poznal sem človeka, ki je strašno trpel zaradi nespečnosti. Poskusil je vsa mogoča sredstva, a zaman. Naposled so zdravniki odkrili način, ki je čudovito pomagal. Preoblekli so ga v nočnega čuvaja in ga posadili v vratarstvo ložo na delovno mesto. Čez deset minut je mož spal kot ubit.«

Kompliment

Mlad Nemeč je ognjevitivo dvoril gledališki umetnici Sari, ki je bila po poreklu Židinja. Igralki pa je postalo njegovo oboževanje zoprno in je začela zehati.

Tedaj se Nemeč ujezi in zagodrnja:

»No, no, menda me ne mislite požreti?«

»Bodite brez skrbi,« mu odvrne Sara, »moja vera mi prepoveduje uživati svinjsko meso.«

***

Če se dva moža prepirata, je običajno navzoč en bedak.

Ježek!

Izrez

OBRATNE NEZGODE V MESECU NOVEMBRU 1969

Ivan Kac, kovačnica — obračalni drog mu je poškodoval sredinec na levi roki.

Jakob Anton, čistilnica — pri obračanju ulitka mu je stisnilo levo roko.

Anton Planinšec, kovačnica — pri kovanju mu je priletel tujek v oko.

Slavko Pirtovšek, kovačnica — pri gašenju plamena na acetilenski jeklenki se je opeknel po levi roki.

Jožef Janžekovič, gradbeni remont — pri sestopu z odlagalne mize si je poškodoval levo nogo.

Hinko Pristovnik, čistilnica — pri odbijanju zračnic na ulitku si je poškodoval levo nogo.

Jakob Glavica, topilnica II. — ko je odstranjeval cev za kisik, se je spotaknil in si poškodoval levo ramo.

Rudolf Kotnik, mehanska obdelovalnica — pri brušenju strugarskega noža si je obrusil levo roko v zapestju.

Jožef Krivec, strojni remont — ko je odstranjeval gorečo čistilno volno, se je opeknel po desni roki.

Rajko Robida, valjarna — pri zategovanju sklopke si je poškodoval kazalec desne roke.

Alojz Franc, TKR — pri brušenju skobelskega noža si je močno poškodoval kazalec leve roke.

Jožef Potočnik, mehanska obdelovalnica — na ostružku si je prerezal zapestje leve roke.

Ludvik Štrajher, mehanska obdelovalnica — pri zategovanju konjička na stružnici mu je matični ključ zdrsnil in si je pri tem poškodoval levo roko v zapestju.

Pero Sirovina, topilnica I. — tekoče jeklo mu je brizgnilo po nogah.

Vinko Sovič, topilnica I. — pri zapiranju šaržirne košare ga je lamela gibljivega dna stisnila za koleno leve noge.

Mihael Zagernik, gradbeni remont — pri zabijanju ročaja v kladivo mu je sekira zdrsnila iz rok in mu je rezilo poškodovalo nart desne noge.

Jožef Rezar, mehanska obdelovalnica — ostruženo tekalno kolo se mu je skotalilo na gleženj desne noge.

Ludvik Majdič, topilnica — pri brušenju jeklenih ulitkov mu je padel tujek v oko.

Ivan Berneker, kovačnica — pri izvlačanju ingotov iz peči se mu je vroča škaja vsula za čevelj desne noge.

Marija Legner, kemijski laboratorij — na poti v čajno kuhinjo se je spotaknila ob železniški tir in si poškodovala komolec in boke.

Viktor Krivec, Ivan Rek in Ferdo Repočnik, topilnica — pri natovarjanju zabojev z odpadnim železom je prišlo do eksplozije, pri čemer so dobili ti delavci vroče delce žlindre po delih telesa in nogah.

Ivan Gerdej, strojni remont — tekoča žlindra ga je opekla po desni strani telesa.

Ilija Bešlič, topilnica I. — pri zapenjanju zaboja z odpadnim železom si je poškodoval prstane na levi roki.

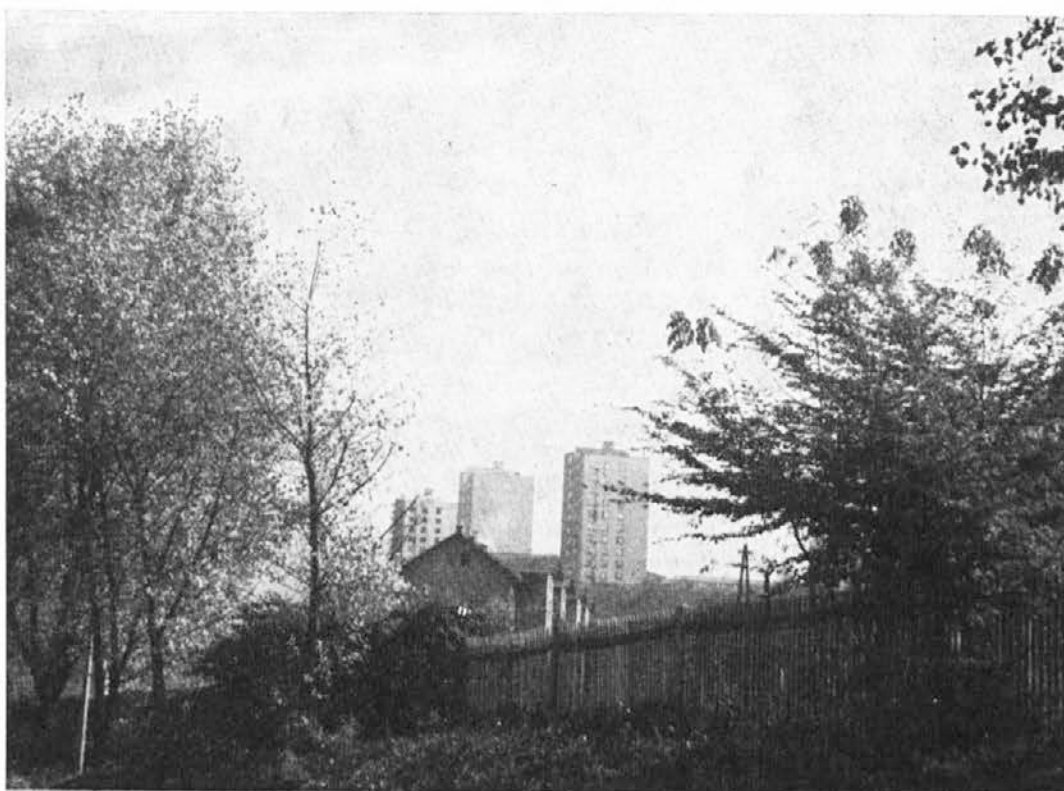
AVTOMOBILISTI — NOVO LETO JE PRED VRATI

Večkrat je že bilo objavljeno, kaj vse morajo imeti od novega leta naprej vsi avtomobili, vendar nič ne škodi, če opomnimo še mi, saj bodo kazni za vse tiste, ki bodo imeli vozila pomanjkljivo opremljena, od 50 do 500 din ali do dva meseca zapora.

Po novih predpisih bodo morali imeti vsi avtomobili:

- če imajo več kot štiri sedeže, dve vzvratni ogledali;
- zavesice za zadnjimi kolesi;
- ključavnico za volan;
- priklopna vozila bodo morala imeti tudi na prednji strani dve mačji očesi.

Medtem ko za vzvratna ogledala in gumijaste zavesice v glavnem ni težav in tudi ne pomenijo prevelikega izdatka, pa stanejo ključavnice za volan okoli 300 din, in še težko jih je dobiti za vse tipe vozil.

Jesenski pogled

Kako je glede tega, smo povprašali na ravnem servisu avto-moto in zvedeli naslednje:

V tednu pred 29. novembrom so imeli v zalogi le ključavnice za fiat 750 in je bilo torej tu stanje podobno kot po drugih krajih. Res težko pa bo spoštovati določila predpisa, če vsega, kar zahteva, sploh ne bo mogoče nabaviti.

K.

H U M O R

Spoved

Nekoč se je Voltaire preoblekel v duhovnika in sedel v spovednico. Slučaj je nanasel, da se mu je prišla spovedat odlična dama, ki je po končani spovedi prepoznala pisatelja — nevernika. Vsa razburjena mu je zagrozila, da ga bo ovadila škofu.

Voltaire pa jo je brž ukrotil:

»Jaz pa pojdem k vašemu soprogu in mu povem vašo spoved...«

Diplomacija

Talleyrand je bil cvet diplomatskega lista in dvoličnosti. Ko je bil francoski poslanik v Londonu, so ga v družbi prosili, naj jim pove, zakaj ne nastopajo v diplomatski službi tudi ženske, ki so vendar prebrisana bitja. Odeveteli kameleon se je nasmehnil in dejal:

Med obojimi je velika razlika. Pri diplomatu pomeni beseda »da« toliko kot »morda«, »morda« toliko kot »ne«, a če diplomat reče »ne«, potem sploh ni diplomat. — Pri ženskah pa pomeni »ne« toliko kot »morda«, »morda« pomeni »da«, če pa dama reče »da«, potem sploh ni dama.

Takt je, kar ženska reče o obleki druge ženske. Odkritosrčnost je, kar si o njej misli.

24. 11. 1969 b

FOTOKRITIKA

33114 ju zelnv
 25221 ju uljanik
 14. 10. 1969. 11,25 h nr 2/570 -413/ac
 pri 31,49 - glava stapa
 urgencija isporuke
 Veza za Janik od 26. 1. 1969.
 molimo, da nam javite, sto je sa 3 kom glava stapa a-3249.
 molimo hitan telex odgovor u toku dana.
 uljanik
 33114 ju zelnv
 25221 ju uljanik

PDY V PD SHO: 11745 22
14. X. 1969
CPA - ton Vevrec - udr. Ziljanc
V PD prisel tako pocackau telex dne 17. 10. 69
ton Ledinec
V kolikor ni gmo, nie glavni, medost.
matneji v PD SHO (21. 10. 69)

Reprezentivne vse v m. m. delovno. 21. 10. 69 S

Tak je naš odnos do službene dokumentacije. Bralec naj sam ugotovi, kje so telex »poččkali«. Ker to ni osamljen primer, naj bi odgovorni bolj pazili na estetiko poslovanja

Naša upokojenca

Ivan Jež, roj. 16. junija 1917, v železarni od 22. februarja 1939 kot topilec v topilnici. Inval. upokojen 19. novembra 1969

Jože Šibilja, rojen 12. februarja 1914, v železarni od 3. avgusta 1953 kot elektrovarilec v čistilnici. Star. upok. 20. novembra 1969

NOVEMBRA SO NASTOPILI DELOVNO RAZMERJE

Otmar Mori — KV, Drago Kac — NK, Boris Beliš — KV, Tevdil Dokaj — NK, Franc Potočnik — NK, Milan Merkužič — NK, Anton Plantev — NK, Peter Wlodyga — KV, Albin Potočnik — NK, Milan Kolar — PK, Darko Lever — KV, Rudi Kozamurnik — NK, Štefan Vidner — NK, Franc Jelen — PK, Otmar Šumer — NK, Ludvik Kotnik — NK, Viktor Popič — NK, Pavel Kobovec — KV, Novak Božičič — KV, Franc Retko — KV, Štefan Geršak — NK, Vladimir Kelc — NK, Alojzij Herman — KV, Jože Žvi-kart — KV, Mihael Gros — PK, Ernest Knez — KV, Damijan Krauberger — NK, Milan

Tomazin — KV, Franc Gašper — NK, Zlatko Škrubej — KV, Anton Plazovnik — KV, Kristina Sekolonik — SS, Jože Kert — VSS, Marjan Valenti — KV.

Marija Vrtič — SS, Zmagoslav Potočnik — PK, Jože Strmčnik — PK, Jožef Svetec — PK, Drago Barbarič — PK, Jože Merkač — PK; sprejeti za določen čas.

ODŠLI IZ PODJETJA

Zmago Ozimic — KV, Alojz Zorko — NK, Mihael Cafuta — NK, Ivan Gros — NK, Jože Gostenčnik — KV, Čestimir Jefabek — PK, Albin Janota — KV, Mihael Hribernik — KV, Anton Rojc — KV, Ivan Jež — KV, Jože Šibilja — KV, Peter Wlodyga —

KV, Stanislav Lipovnik — KV, Franc Repnik — PK, Franc Jauk — NK, Rudolf Mlinar — PK, Vinko Miklavc — PK, Stanislav Lesjak — NK, Franc Strgar — PK, Ferdinand Navodnik — NK, Franc Jelen — NK, Marjan Štehar — SS, Anton Toplak — NK, Leon Petrič — KV, Leopold Ozimic — PK, Anton Prikeržnik — NK, Ivan Pšeničnik — KV, Jakob Petrič — NK, Marjan Planšak — PK, Vinko Pocajt — KV, Miroslav Čas — VSS.

INFORMATIVNI FUŽINAR LETA 1970 ZASTONJ

Pohvale je vreden sklep upravnega odbora, da bo od 1. januarja 1970 naprej prejemal vsak sodelavec železarne Ravne po en izvod Informativnega fužinarja zastonj. S tem je zagotovljena dobra obveščenost, dana pa je tudi možnost, da zares vsak sodelavec s kritičnimi pripombami in lastnimi prispevki pomaga izboljševati vsebino našega glasila.

Seveda pa tudi ta sklep še ne pomeni, da bo vsak sodelavec Fužinarja tudi prebral. Vendarle pa bodo poslej možne le kritike na račun vsebine glasila, na izčrpnost in razumljivost informacij, ne pa več izgovori, da sodelavci o čem pomembnem niso bili obveščeni. Obveščen bo vsakdo natančno toliko, kolikor bo hotel.

Informativni fužinar se bo razdeljeval vsakega 15. v mesecu na krajih izplačila osebnih dohodkov sočasno s kuvertami. Če pa bi tu prišlo do kakšnih sprememb, bodo sodelavci o njih pravočasno obveščeni.

Urednik

Na železni podlagi

Francoz ima mnogo smisla za družino. Dokaz: raje si vzame ljubico, kot da bi se ločil.

Prvih štirideset let življenja nam da tekst, drugih štirideset let pa komentar tega teksta.

A. Schopenhauer